

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 16. 12. 2023, číslo 4, ročník XLVIII

* *PF 2024* *

Vážení čtenáři, po roce je tu opět krásný adventní čas a s ním i vánoční číslo Řečických zajímavostí.

Za celou redakci a Město Kardašova Řečice vám přejeme krásné a pohodové svátky a šťastný nový rok!

Zároveň děkujeme všem, kteří do našeho obecního zpravodaje pravidelně přispívají svými články.

A na co se můžete těšit uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

**INFORMACE
Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU**

**KOMENTÁŘE
ZAJÍMAVÝCH
UDÁLOSTÍ**

POHLEDY DO HISTORIE

**ROZHOVOR
O DECHOVCE**

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Foto na úvodní straně:

© Ondřej Volf.

Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajimavosti@seznam.cz

Řečické zajímavosti jsou zdarma k dostání pro občany Kardašovy Řečice.

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 51-52
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-10
Události, zajímavosti, komentáře	11-24
Škola	25-27
Hasiči	28
Divadlo	30-31
Sport	32-41
Pohledy do minulosti	42
Rozhovor	43-48
Zábavné okénko	49-50

II. ročník Srazu kočárků v Kardašově Řečici proběhl 28. září. (foto: O. Volf)

Svatováclavské vinobraní na náměstí Jaromíra Hrubého. (foto: O. Volf)

Beseda s Arnoštem Vašíčkem proběhla 13. října v radničním sále (vlevo). Křest knihy Hra na Pravdu z pera Petra Hanzlíka proběhl 20. září v městské knihovně (vpravo). (foto: O. Volf)

**Město
Kardašova Řečice**

advent 2023

Přehled společenských akcí

16. 12. 2023 So	15:00	Vánoční trhy Zlatý skořápky, Machovo žesťové těleso, aj.	Náměstí Jaromíra Hrubého
22. 12. 2023 Pá	18:00	„Kvartet Můra“ adventní koncert harfy v doprovodu kytar a houslí	KD
28. 12. 2023 Čt	17:00	Okolo Čechova lesíku běžecký závod, registrace od 17:00 u Huberta	Pivnice Hubert
29. 12. 2023 Pá	17:00	„Lhář“ repríza představení DS J. K. Tyl KŘ	KD
5. 1. 2024 Pá	19:00	Tříkrálový koncert Pěvecký sbor Smetana	kostel sv. Jana Křtitele
14. 1. 2024 Ne	14:00	Setkání seniorů vystupují žáci MŠ a Řečická kapela	KD

3. 2. 2024 *Dětský karneval v kulturním domě*
10. 2. 2024 *Masopust v Mnichu*
1. 4. 2024 *Velikonoční koncert v kostele sv. Jana Křtitele*

Plesová sezóna 2024

27. 1. Modelářský ples (Klaret)
17. 2. Divadelní ples (Baret)
16. 3. Hasičský ples (Crash)

PRODEJ VÁNOČNÍCH RYB

pá 22.12. 13:00 - 16:00
so 23.12. 9:00 - 12:00

kapr, amur – 90 Kč/kg

v Mnichu u Jandů za humny (směr dančí farma)

VÁNOČNÍ PRODEJ KAPRŮ

bude probíhat v pátek a v sobotu
22. a 23. prosince
na stánku v areálu Rybářství Kardašova
Řečice s. r. o.

Každý den od 8:00 do 15:00 hodin.

Tel.: 775 751 905

Z městského úřadu

Rok 2023 pomalu končí

Autor: Dana Machová, starostka města

Vážení a milí spoluobčané,

nastal čas adventu, který jsme jak v Řečici, tak i v Nítovicích a v Mnichu přivítali slavnostním rozsvícením vánočních stromů. Adventní čas je příležitost k zastavení a poohlédnutí se.

V roce 2023 se jako každoročně realizovala spousta investičních akcí, organizovaly se akce kulturní, sportovní i charitativní. Úspěch většiny je léty prověřený. Vznikají však i nové tradice, které se určitě stanou také úspěšnými.

Tohle všechno je možné díky aktivní činnosti rady i zastupitelstva města ve spolupráci s kulturní komisí a všemi místními zájmovými organizacemi. Věřím, že i v nadcházejícím roce se bude všechno, co je naplánované, dařit a společně s vámi, občany, budeme naše město zvelebovat, zkrášlovat, ale i udržovat tak, aby se nám tu dobře žilo.

Dovolte mi popřát vám všem klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2024.

Přehled realizovaných akcí města v roce 2023:

- Výměna světelných bodů v ul. Hradecká, na nám. J. Hrubého, na Moravském poli
- Rozšíření veřejného osvětlení v Nítovicích
- Rozšíření kamerového systému
- Realizace FVE na střeše zdravotního střediska
- Instalace klimatizačních jednotek na zdravotní středisko
- Zateplení a výměna oken bytového domu čp. 703 na Sídli. TGM
- Oprava střešní krytiny na domě s pečovatelskou službou
- Oprava střešní krytiny na bytovém domě čp. 581 na Sídli. TGM
- Průběžné rekonstrukce nájemních bytů
- Vybudování plochy pro kontejnery u hřbitova
- Obnova plochy pro parkování v ul. Veselého
- Koupě traktorového nosiče kontejnerů na svoz odpadů
- Realizace II. etapy rekonstrukce kanalizace Nítovice
- Dokončení I. etapy ZTV Na Hůrkách – plyn, kanalizace, vodovod, veřejné osvětlení
- Oprava místní komunikace Na Hůrkách
- Průběžné opravy místních a účelových komunikací
- Celková rekonstrukce školní jídelny v ZŠ a MŠ K. Řečice
- Doplnění herních prvků na zahradě ZŠ a MŠ K. Řečice
- Koupě části průmyslového areálu KOH-I-NOOR
- Koupě části bytového domu Lažany čp. 346 včetně pozemků – město se stalo výhradním vlastníkem
- Koupě pozemků na ČOV
- Průběžná obnova a doplnění veřejné zeleně
- Financování projektové dokumentace – ul. Husova (celková rekonstrukce), ul. Tyršova (celková rekonstrukce), ul. Míru (veřejné osvětlení), ul. Lomnického – II. etapa chodníky, zastavovací studie garáže TGM, výstavba bytových domů čp. 752-753 Moravské pole

Herní prvky na dětském hřišti v Mateřské škole v Kardašově Řečici

Autor: Dana Machová, starostka města

Dne 12. 6. 2023 byla na Státním zemědělském intervenčním fondu registrovaná žádost (č. registrace 23/011/19210/231/079/000583) s názvem projektu: Herní prvky na dětském hřišti v Mateřské škole Kardašova Řečice.

V rámci projektu chtěla mateřská škola ve svém areálu zkvalitnit a doplnit herní prvky. Některé byly na hranici životnosti a byly pro využívání dětmi nevhodné. Ve spolupráci s městem byl záměr doplnění a obnovy

Státní zemědělský intervenční fond

TŘEBOŇSKO o.p.s.

dětského hřiště projednán zastupitelstvem města 30.1.2023 a byl navržen do Plánu rozvoje města Kardašova Řečice. Jednalo se o herní sestavu se skluzavkou, lanovou lezeckou stěnu a zastínění stávajícího pískoviště. Stavební úřad v Třeboni vydal stanovisko, že výměna a doplnění herních prvků jsou udržovacími pracemi a nevyžadují žádné stavební řízení. V rámci marketingového průzkumu vybrala Rada města nejvýhodnější nabídku na vlastní realizaci, firmu LUNA PROGRESS s.r.o., Zdenice 40, 384 01 Nebahovy. Ta předala dílo 24. 7. 2023 bez závad.

II. ročník Svatováclavského vinobraní

Autor: Dana Machová, starostka města

Ve čtvrtek 28. září proběhl v našem městě II. ročník Svatováclavského vinobraní. Krásné letní počasí dávalo naději, že by se sváteční odpoledne mohlo vydařit. Sedm moravských vinařství zajistilo degustaci i prodej kvalitních vín a Český svaz žen, pan Karel Janeček, Aneta Chvojková, Kateřina Dohnalová, Klára Machová a paní Eva Lisová s kolektivem připravili výborné občerstvení, které vhodně doplňovalo ochutnávku vín a burčáku. Příjemnou atmosféru pak vytvářela moravská cimbállovka „Réva“ a folklorní tradice nám ve dvou vystoupeních připomenula Dětská krojová družina z Jarošova nad Nežárkou.

Stejně jako v minulém roce se slavnosti vína krásně propojily s konáním letos už 11. ročníku Řečického půlmaratonu, kterého se účastnilo více než padesát běžců a chodců. Členky a členové Sportovního klubu Kardašova Řečice připravili kvalitní zázemí a podmínky pro všechny sportovce.

Nebývalou účast měla i další součást svátečního odpoledne, a to Sraz historických kočárků. Velkou zásluhu na vzniku a samotné organizaci této akce má paní Marie Kubatová. Kočárkový průvod čítal přes padesát účastníků z Řečice i blízkého a vzdálenějšího okolí. Ukázka dobových kočárků i přehlídka oblastních krojů měla velký úspěch u diváků.

Sváteční odpoledne se pozvolna přehouplo do příjemného večera a pomyslnou tečku za celou akcí udělal menší ohňostroj. Dovolte mi touto cestou poděkovat paní Markétě Pekárkové, která za nás oslovila jednotlivá vinařství a zajistila cimbálovou kapelu. V první řadě však děkuji hlavním organizátorkám této akce, paní Radce Volfové a Janě Karasové, které věnovaly spoustu času přípravě a zajištění hladkého průběhu slavnosti. Děkuji panu Karlu Slámovi za tradičně kvalitní moderování, panu Ondřeji Volfovi a Františku Benešovi za zdokumentování celé akce. Velký dík patří také všem výše jmenovaným, kteří se starali o bezchybný průběh dalších akcí i těm, kteří celkově zajišťovali občerstvení.

Svatováclavské vinobraní na náměstí Jaromíra Hrubého.
(foto: O. Volf)

Úspěšné kulturní akce posledních týdnů

Autor: Dana Machová, starostka města

Třetí listopad byl v kulturním programu vyhrazen divadelnímu představení „Když se zhasne“, jehož aktéry byli herci pražských divadel. Komedialní příběh vyloudil na tvářích diváků smích po celou dobu představení. Zcela zaplněný sál ocenil herce bouřlivým potleskem a organizátorky akce drobnými dárky.

Divadelní představení Když se zhasne. Účinkovali: I. Šmoldas, M. Kuklová, L. Langmajer, M. Bittnerová. (foto: O. Volf)

V neděli 13. listopadu pak zazněla v kulturním domě dechová hudba. Téměř tři sta nadšených fanoušků tohoto žánru si poslechlo bohatý repertoár dechových hudeb Valdaufinka, Budvarka, B-Quintett a Řečické kapely. Paní Helena Hýnová, jedna z organizátorek Svatomartinského festivalu dechových hudeb, připravila také doplňkový program. Vystoupení malšických mažoretek, žakovské sólo na akordeon, česká beseda i losování upomínkových cen bylo příjemným zpestřením už tak bohatého programu.

Jako tradičně se o občerstvení na obou akcích vzorně starali manželé Janečkoví. O velký úspěch divadla se zasloužily Radka Volfová a Jana Karasová a nově vzniklou řečickou tradici založili paní Helena Hýnová, Karel Mach a Petr Žižka. Všem patří velký dík.

Ukončení pronájmu gynekologické ordinace

Autor: Dana Machová, starostka města

MUDr. Horkayová podala výpověď z nájmu nebytových prostor ve zdravotním středisku a ukončila tím 25. 11. 2023 provozování lékařské praxe – gynekologie. Stávající pacientky jsou automaticky přeregistrovány do gynekologické ambulance v Jindřichově Hradci, sídliště Vajgar 724. Tel: 728 849 541.

Svatomartinský dechovkový festival v Kulturním domě. (foto: O. Volf)

POPLATKY V ROCE 2024

Město Kardašova Řečice upozorňuje občany, že poplatky za komunální odpad a psy se v roce 2024 budou hradit po obdržení výzvy o platebních údajích, která přijde do každé domácnosti občanům s trvalým pobytem nebo do rekreačního objektu v průběhu měsíce ledna.

Tato výzva bude obsahovat číslo bankovního účtu, částku, variabilní symbol a QR kód pro zaplacení poplatků v mobilní bankovní aplikaci.

Pokud tento způsob platby nebude někomu vyhovovat – od 4. března 2024 se poplatky budou moci hradit na městském úřadě – v hotovosti či platební kartou.

Platnost známky pro vývoz odpadu od společnosti AVE CZ odpadové hospodářství, a.s. je do 31. března 2024. Do tohoto data tedy bude tolerován vývoz na známku z roku 2023.

Splatnost všech poplatků je do 31. března 2024.

Poplatek za komunální odpad a za psy na rok 2024 se bude platit v hotovosti nebo platební kartou od pondělí **4. března 2024**, dále vždy v pondělí a ve středu v úředních hodinách městského úřadu.

PONDĚLÍ: 8:00 – 11:30, 12:30-17:00

STŘEDA: 8:00 – 11:30, 12:30-17:00

Komunální odpad: 700 Kč za osobu s trvalým pobytem, 700 Kč za rekreační objekt

Poplatek za psy: Kardašova Řečice, Nítovice, Mnich, Řehořinky, Cikar, Černá:

- za prvního psa: 200 Kč
- za druhého a každého dalšího psa: 200 Kč
- za psa držného v bytovém domě: 400 Kč
- za druhého a každého dalšího psa držného v bytovém domě: 500 Kč

Poplatek za psy, jehož držitel je osoba starší 65 let – bydlící v rodinném i bytovém domě: Kardašova Řečice, Nítovice, Mnich, Řehořinky, Cikar, Černá:

- za prvního psa: 200 Kč
- za druhého a každého dalšího psa: 200 Kč

WWW.JHCOMP.CZ

INTERNET A DIGITÁLNÍ TV

až 1000 Mbps
160+ programů

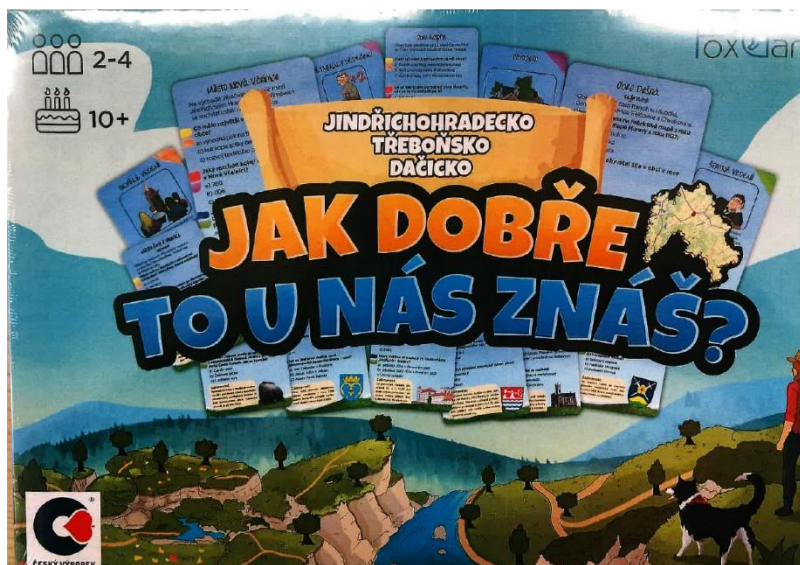
Informace k programu Evidence bytových jednotek

Autor: Jana Michalová, referent bytového hospodářství, tel. 739 426 655

Nájemníci v bytových domech Města Kardašova Řečice se mohou nově registrovat do programu Evidence bytových jednotek na stránkách <https://eby.jhdata.cz>. Budou mít náhled na aktuální výši nájemného, předpisy plateb na další období, případné dlužné částky a časem také na své roční vyúčtování za služby. Odkaz na stránky najdete také na úvodní stránce města v dolní části.

Desková hra "Jak dobře to u nás znáš" je v prodeji

V podatelně městského úřadu je k zakoupení vědomostně strategická společenská hra "Jak dobře to u nás znáš". Na jejím vývoji spolupracovalo přes 70 měst, obcí a organizací z okresu Jindřichův Hradec. Výsledkem je zábavná desková hra, ve které se dozvíte nejen informace obecně známé, ale i spoustu perliček vytažených ze starých obecních kronik. Ve hře na vás čeká přes 300 otázek a 100 zajímavostí z okresu Jindřichův Hradec. Cena 550 Kč.

1.DRŮBEŽÍ ZÁSILKOVÁ SLUŽBA AŽ DO DOMU

okres JINDŘICHŮV HRADEC

- Nemáte čas čekat na rozvozce drůbeže?
- Nemáte možnost se dostavit na určitou hodinu?
- Nejste mobilní?

!!! Dovezeme Vám drůbež až přímo do domu!!!

Dovoz ZDARMA při objednávce min. za 1500,-Kč !!! /jinak dopravné 150,-Kč/

Info a objednávky: Gallus Extra s.r.o., Hubenov 20, Dušejov 588 05; info@prodej-drubeze.cz
tel. 567 212 754, 567 214 502, mob. 731 701 331, 734 833 158 /NE SMS/ po - pá: 7-15h!

Případné reklamace dle reklamačního řádu na www.prodej-drubeze.cz
Další AKCE na jednotlivé prodeje a NOVINKY sledujte též na www.prodej-drubeze.cz

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: (7:00) 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Úterý: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Středa: (7:00) 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Pátek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:30 – 11:00, 12:30 – 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:30 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: 7:30 – 11:30, 12:30 – 15:00

Pátek: 7:30 – 12:00

Vážení spoluobčané, v prostoru před knihovnou, v 1. patře městského úřadu je mnoho vyřazených knih, které si můžete přijít vybrat a odnést domů. Zcela zdarma.

Sběrný dvůr

Provozní doba:

Středa: 16:00 – 18:00 (duben-říjen)

15:00 – 17:00 (listopad-březen)

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Po tel. domluvě (384 383 031)

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 382 183**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Židková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jitka Dvořáková – **384 383 029**

Z jednání rady města a zastupitelstva města

Ve zkratce z rady města

Autor: Tomáš Englický, místostarosta města

Hlavní body, které projednala Rada města Kardašova Řečice na zasedání 9. 10. 2023:

Rada města schválila:

- pronájem pozemků využívaných jako zahrádky,
- cenovou nabídku na opravu místních komunikací na jaře 2024,
- záměr na kompletní výměnu výtahů v panelových domech na Sídlišti T.G.M.,
- zadávací dokumentaci pro výběrové řízení projektu „Prevence a sběr odpadů v KŘ“.

Rada města projednala a doporučila ke schválení Zastupitelstvu města KŘ:

- bezúplatný převod pozemků,
- obecně závazné vyhlášky města.

Hlavní body, které projednala Rada města Kardašova Řečice na zasedání 6. 11. 2023:

Rada města schválila:

- pronájem pozemků, využívaných jako zahrádky,
- cenovou nabídku na kryty na venkovní klimatizační jednotky na zdrav. středisku,
- záměr pronájmu pozemku pro umístění Alza boxu,
- rozpočtovou změnu.

Rada města projednala a doporučila ke schválení Zastupitelstvu města KŘ:

- žádosti o poskytnutí finančního příspěvku,
- návrh kupní smlouvy na pořízení hasičského auta.

Rada města projednala:

- možnosti získání dotací na zateplení bytových domů na Sídlišti T. G. Masaryka,
- navýšení pojistného na soubor movitých a nemovitých věcí ve vlastnictví města KŘ.

Hlavní body, které projednala Rada města Kardašova Řečice na zasedání 13. 11. 2023:

Rada města schválila:

- cenovou nabídku na opravu kanalizace v Nítovicích.

Rada města projednala a doporučila ke schválení Zastupitelstvu města KŘ:

- návrh kupní smlouvy na odkoupení zbývající části areálu bývalého KOOH-I-NOORu,
- přesun části finančních prostředků z nemovitostního fondu do dluhopisů,
- žádosti o poskytnutí finančního příspěvku,
- návrh rozpočtu města na rok 2024,
- smlouvu o dílo: Rekonstrukce Husovy ulice.

Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Antonín Švarc
Věra Radostová
Věra Leštinová
Jan Lněnička

Věra Surá
Mária Skalníková
František Ježek
Hana Žáková

Miroslav Skoupa
Božena Houdková
Zdeněk Nowosad
Karel Tůma
Marcela Švandová
Eva Fertálová
Jiří Srnec

Elena Pomaizlová
Jana Janouchová
Stanislav Charvát
Jana Jandová
František Mach
Jarmila Lexová
Petr Berkovský

František Vybíral
Marie Musilová
Vlasta Semotánová
Hana Jandová
Ivana Ječná
Jan Tyslpret
Marie Kašnová

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů.

„Vítání občánků“

Autor: Zdeňka Bzonková

Dne 15. října proběhlo v sále městského úřadu vítání nových občánků z Kardašovy Řečice a okolních obcí. Všem novorozencům miminkům a jejich rodičům přejeme hodně štěstí, zdraví, trpělivosti a spokojenosti. Věříme, že se malým občánkům bude v našem městě líbit!

Přivítání byli:

Tadeáš Dymák
Rozálie Bílková
Josef Felbáb
Oliver Šiman
Vojtěch Jiří Janouch
Isabella Jašková
Jessica Jašková
Anežka Smolíková
Josefína Pěnková
Antonie Korbellová

Vítání občánků v radničním sále. (foto: O. Volf)

„Výročí svatby“

Autor: Zdeňka Bzonková

V letošním roce proběhla Diamantová svatba – 60 let společného života, stříbrná svatba – 25 let od uzavření manželství a zlatá svatba – 50 let. A také jedna netradiční, a to Achátová svatba – 36 let od uzavření manželství. Oproti minulým rokům, kdy nebyla za rok třeba ani jedna tato svatba, to byl bohatý rok na svatební výročí. Všechny tyto svatby jsou krásné, dojemné a vzácné, a to nejen proto, že se toho lidé dožijí a oslavují, ale vzácné je i to rodinné pouto a že všichni drží pohromadě a mají se rádi. Všechny svatby byly krásné.

**Pomáháme
zdarma
s žádostmi o dotaci**
MAS Třeboňsko je tu pro Vás!

Vlastníte rodinný dům s max. 3 byty a všichni členové Vaší domácnosti pobírají starobní důchod či invalidní důchod 3. stupně, případně jste pobírali kdykoliv od 12. 9. 2022 příspěvek na bydlení?

Pak můžete využít podporu v programu

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM LIGHT!

Získejte až 150 000 Kč rychle a bez náročného papírování!

Na co můžete čerpat podporu?

- Výměna oken
- Výměna vchodových dveří
- Zateplení podlahy
- Zateplení fasády
- Zateplení střechy
- Zateplení stropů pod půdou

Zateplení fasády
8 000 Kč/částecí stěny

Výměna vchodových dveří
18 000 Kč/dveře

Zateplení střechy
120 000 Kč

Výměna oken
12 000 Kč/okno

Zateplení stropu
50 000 Kč

Zateplení podlahy
60 000 Kč

Zaujala Vás tato možnost?

Neváhejte nás kontaktovat.

Pomůžeme Vám zcela zdarma. Žádosti se podávají od 9.1.2023

Zaměstnanci MAS:

Adéla Tomšovicová 774 420 950
Daniela Herdová 607 667 267
Tomáš Novák 774 742 095

MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA
TŘEBOŇSKO O.P.S.

Události, zajímavosti, komentáře

Letošní a příští rok pohledem společnosti Teplospol a.s.

Autor: Teplospol a.s.

Druhá část letošní topné sezóny běží a blíží se konec roku. Venkovní teploty však v tomto období zůstávají nadprůměrné. Teplospol a.s., který v Kardašově Řečici po realizované plynofikaci zajišťuje vytápění 3 BD na sídlišti T.G. Masaryka a několika objektů v ul. Nádražní, provedl kalkulace předběžných (zálohových) cen pro rok 2024. Ještě v tomto roce budou odběratelé skupiny BD na sídlišti T.G.M. „těžiti“ z fixace ceny zemního plynu, která byla velice příznivá (nízká). Pro rok 2024 však fixace ceny plynu není možná a dochází k jejímu téměř čtyřnásobnému nárůstu. Podobně roste cena tepla, kterou společnost nakupuje z biomasových zdrojů, v Jindřichově Hradci, Českých Velenicích s výjimkou Kardašovy Řečice, což je nepochybně potěšující. Za daných okolností společnost nezbývá než ceny tepla těmito vlivům přizpůsobit, a to zvýšit. Celkovou cenu za teplo v příštím roce navíc ovlivní i signalizované zvýšení DPH o + 2 %, neboť opatřením vlády ČR se má současná 10% sazba této daně zvýšit na 12 %. Aby nárůst nákladů za vytápění zatěžoval rozpočty odběratelů co nejméně, vyvíjí Teplospol a.s. řadu ekonomických, obchodních a provozních opatření. Cílem nadále zůstává, aby ceny za teplo byly plně konkurenceschopné, nebo i nižší. K tomu směřuje především postupná tvorba rezerv z vlastních zdrojů společnosti a jejich následné využití při vyúčtování dodávek za teplo.

Růst cen za teplo se společnost snaží tlumit i průběžnou modernizací zařízení pomocí investic. V příštím roce plánuje vybudovat Teplospol a.s. v koordinaci s městem plynovou kotelnu v areálu bytových domů a DPS v ul. Nádražní a starat se tam o vytápění objektů. O tomto záměru rozhodlo ZM v březnu t.r., a smlouva o dlouhodobé spolupráci mezi městem a společností Teplospol byla již uzavřena. Předpokládaný investiční výdaj ve výši cca 2,7 mil. Kč zaplatí Teplospol z vlastních zdrojů jako investor akce. V letošním roce společnost z opatrnosti provedla pouze nezbytné, resp. vynucené investiční akce v Jindřichově Hradci. Prozatím existuje předpoklad, že odběratelé by za letošní rok na cenách tepla neměli doplácet; což však závisí na závěrečném zúčtování (skutečných nákladech, množství tepla, ...).

Předběžné (zálohové) ceny pro rok 2024 projednalo a schválilo představenstvo společnosti na zasedání dne 24.10. 2023. Předběžná (zálohová) cena v lokalitě „Kardašovy Řečice“ za (BD a ostatní objekty) vychází v průměru na 1.133 Kč za 1 GJ bez DPH a při porovnání s decentrálními zdroji i s cenou tepla na celorepublikové úrovni je podprůměrná. Kromě toho při pohledu že palivové náklady (plyn) v příštím roce vzrostou o několik stovek procent, považuje společnost meziroční zvýšení ceny tepla v lokalitě za seriózní. Zároveň doufá, že v roce 2025 by mohlo dojít ke korekcím ceny tepla na příznivější úroveň při pohledu k uklidnění situace na energetickém trhu s palivy (především plynem).

Za pochopení společnost odběratelům děkuje, těší se na pokračující spolupráci, přeje klidné vánoční svátky a šťastný nový rok.

Dětský klub

Autor: Vendula Chadtová

Od října jsme navázali na Dětský klub z loňského školního roku a opět se setkáváme s dětmi a jejich maminkami. Některé děti mezitím nastoupily do školky, zároveň ale přibýly i děti nové. V Klubíku při hře, tvoření a pohybových aktivitách rozvíjíme dětem vnímání, jemnou a hrubou motoriku. Děti získávají nové dovednosti a také se učí fungovat v malém kolektivu nebo si vzájemně půjčovat hračky.

Během uplynulých dvou měsíců jsem vystřídal různá témata, jako například Oblečení, Příroda a přírodniny, Hudební nástroje či Ovoce a zelenina. Na Halloween jsme měli stezku s úkoly zakončenou společným dlabáním dýní. První prosincový Klub se nesl v duchu Mikuláše, čerta a anděla. A protože byly všechny děti po celý rok moc hodné, odměnil je Mikuláš balíčkem s dobrotami.

Dětský klub. (foto: V. Chadtová)

2. ročník Srazu kočárků v Kardašově Řečici

Autor: Marie Kubatová

Svátek svatého Václava jsme v Kardašově Řečici oslavili již druhým srazem kočárků. Tentokrát ve folklorním stylu oblečení v krojích. Kočárků přijelo 55 a účastníků v kroji bylo 18. Všechny jsme přivítali chlebem a solí a krojovaní dostali za odměnu perníkové srdíčko. K vidění byly kroje plzeňské, blafácké, kyjovské, doudlebský, piešťanský a tyrolské.

Kočárky převládaly od české značky Liberta, dále jsme viděli několik typů historických proutěných kočárků a další retro kočárky zahraničních výrobců.

Děkuji Městskému úřadu Kardašova Řečice, Českému svazu žen Kardašova Řečice, společnosti Tupa s.r.o. Kardašova Řečice a Sběrnému dvoru Kardašova Řečice za spolupráci, propagaci a dárečky účastníkům.

Děkuji řečickým ženám, mužům, chlapcům i dívkám, kteří kočárky vozili a věřím, že si za rok sraz zopakujeme. Přeji veselé Vánoce a šťastný nový rok 2024.

2. ročník Srazu kočárků v Kardašově Řečici proběhl 28. září na náměstí Jaromíra Hrubého. (foto: V. Chadťová)

Guláš fest Číměř 2023

Autor: Milan Karas

Dne 7. 10. 2023 se v Číměři konal, již asi čtvrtý, Guláš fest. Pravidla: Uvařit guláš z min. 3 kg masa v kotlíku. Nesmí být mimo vývaru nic připravené předem. Časový limit 5 hodin.

Z Kardašovy Řečice se zúčastnil tým Guláš team Kardaška – Milan Karas, Jirka Dvořák a Miroslav Král. Celkem se účastnilo 24 týmů ze širokého okolí. Vytvořili jsme klasický guláš z hovězího masa. Během dne chodili mezi soutěžícími inkognito porotci a sledovali, co kdo a jak dělá. Po třetí hodině se předávaly soutěžní vzorky. Vyhodnocení bylo díky množství soutěžících poměrně dlouhé. Vyhlášení pro nás veliké překvapení – 1. místo.

Celkově moc a moc příjemná akce, příjemná parta lidí, skvěle zorganizovaná, spoustu návštěvníků. Guláš byl nakonec rozdán k radosti přítomných. Příští rok se zúčastníme znovu.

Milan Karas, Jirka Dvořák a Miroslav Král si vyvařili první místo na Guláš festu v Číměři. (foto: M. Karas)

Řečická filmová kronika potřetí!

Autor: Karel Sláma, AV studio

Na sklonku listopadu vyšlo již třetí DVD, na kterém najdete dalších osm filmů z nedávné historie našeho města. Na prvním místě se patří jmenovat „Slavnost k navrácení městských práv“, kterou v roce 1993 natočil František Čech. Digitalizovaná a remasterovaná verze tohoto pozoruhodného dokumentu připomene mimo jiné skvělý výkon Jana Kubíčka v roli Jana staršího z Hradce. Ale i další snímky stojí za zmínku, ať už je to „Skauský tábor 1969“, jako ho viděl pan učitel Karel Klačka nebo třeba „Plešský masopust 2006“ kamerou Františka Beneše. Disk je k mání na podatelně Městského úřadu Kardašova Řečice, v Městské knihovně a také v Kavárně a cukrárně Florenc a bude jistě vhodným dárkem pro každého pravověrného „Řečičáka“. Tak ať se vám líbí!

Role kmotry DVD se ujala paní Zdenka Kubíčková. (foto: archiv autora)

Listování v Upomínkách Karla Lustiga

Autor: Jan Frolík

Jiří Sláma z Českých Budějovic dbá na odkaz svých předků. Po matce pochází z rodu Lustigů, kteří v 19. století a v první polovině 20. zaujímali v Řečici významné společenské postavení, včetně vykonávání starostenského úřadu. Ale nejen to, působnost některých z nich daleko přesáhla náš region. To platí i o Karlu Lustigovi (1856–1919), o němž jsem psal v Zajímavostech loni v dubnu v souvislosti s jeho biografií, kterou připravuje pracovník Blatského muzea v Soběslavi a Veselí nad Lužnicí Mgr. Petr Šfovíček. Připomenu tedy aspoň, že rodák z naší obce se vyznamenal

průkopnickým přístupem ke své učitelské profesi a zároveň i úspěšně realizovanou snahou o povznesení kultury na Soběslavsku, kde vykonával nejenom funkci ředitele školy, ale byl i hlavním iniciátorem vytvoření oblastního muzea, které po jeho založení řídil, jakož i autorem výchovných publikací a vlastivědných časopiseckých článků.

Ale proč se o něm zmiňuji i nyní? Jeho pravnuke Jiří Sláma, mimochodem též literárně činný, opatruje jako oko v hlavě sešit, do nějž Karel Lustig zaznamenal ve věku dvaadvaceti let vše podstatné, co zažil mezi roky 1868 a 1879. Je přitom dlužno podotknout, že písemnou rekapitulaci svého dosavadního života nazývá upomínkami (celý název této osobní kroniky zní Některé upomínky ze života a mé cestopisy), pod kterýmžto pojmem si však nepředstavujeme nějaká upozornění stran nesplacených účtů, nýbrž prosté vzpomínky. Ty jsou zaneseny na více než 50 stránkách většího formátu, většinou hustě popsaných. Co by z nich však mohlo zajímat současného řečického čtenáře? Odmyslím-li podrobně popsanou svatební hostinu v rodině Lustigů, o níž jsem se už v našem čtvrtletníku kdysi zmiňoval, pak se domnívám, že především to, jak mladí lidé trávili čas, a to čas před 150 lety, kdy neměli k dispozici televizi, mobily ani počítače s připojením na internet.

Nedávno jsem se dočetl, že knihy čte u nás v současné době sotva jedno procento dětí. To v žádném případě neplatilo v 19. století, kdy kniha představovala vedle novin a časopisů nejdůležitější médium, tedy alespoň v rodinách s podnětnějším sociálně kulturním zázemím. Také Karel Lustig byl už v raném věku horlivým čtenářem. Seznam autorů, od nichž četl knihy mezi 11. a 15. rokem života je dlouhý a netvoří ho jenom jména českých spisovatelů Němcové, Tyla, Světlé, Havlíčka Borovského, Rubeše... pro nás už dávných klasiků, ale i těch, kteří se nesmazatelně zapsali do dějin literatury světové, V. Huga s jeho Bídíky či J. W. Goetha s Utrpením mladého Werthera.

S odhodláním se pouštěl dokonce i do děl, kterým nemohl ještě ani

Karel Lustig. (Zdroj: Wikipedia)

pořádně rozumět, jako jsou kupř. Voltairovo filozofické podobenství Candide anebo Shakespearova dramata. A protože předminulé století velice ctilo své básníky, četl dospívající Karel i poezii K. H. Máchy, A. S. Puškina, K. J. Erbena, J. Nerudy ... a samozřejmě nemohl opomenout ani krajana B. Jablonského, a co víc, sám se jako tolik jiných tehdejších mladých intenzívně pokoušel o vlastní veršování.

Od četby knih bylo blízko k divadlu. Organizace představení, obsazení hlavních rolí, režijní nastudování her, to byla v oněch časech především záležitost místních studentů, kteří se však sjížděli do Řečice pouze o vánočních či hlavních prázdninách. Karel Lustig rád vzpomíná na hry, v kterých sám účinkoval a organizačně se podílel na jejich uvedení. A je zajímavé a chvályhodné, že se na řečické ochotnické scéně neobjevovaly jenom zábavné frašky od dnes už zapomenutých domácích autorů, ale i díla od celoevropsky uznávaných dramatiků, jako byli Francouz Mélesville (Tajné spiknutí za časů republiky) či Polák J. Korzeniowski (Galejní otroci). O Vánocích 1873 zde bylo uvedeno i romantické drama Magelona od tehdy nejrespektovanějšího českého divadelního autora J. J. Kolára. Že mladí řečičti

ochotníci brali své kulturně osvětové poslání vážně, svědčí i vášně, které v nich občas vzplanuly. Tak kupř. když v roce 1875 uvedli hru, jejíž název se mi nepodařilo rozluštit (snad Plešerové) a medik Jakub Gottlieb zkritizoval její provedení v regionálním periodiku Ohlas od Nežárky, byl poté jejími aktéry „opovrhován a Polák a Q. Vraný mu za to natloukli hřbet.“ (Jeví se ale jako kouzlo nechtěného, že K. Lustig je ve svých záznamech k výkonu některých divadelníků v tomhle kuse sám velice kritický.)

Těžko si asi lze představit život mladých lidí, pokud se zrovna nejedná o zapřisáhlé samotáře, bez jejich účasti na rozličných tanečních zábavách. Také jim věnuje K. Lustig pozornost ve svých upomínkách. Tanci holdoval do té míry, že se mu v době svých studií pilně učil i v podnicích k tomu přímo určených, v tančárnách v J. Hradci a Soběslavi. Zároveň se tak zdokonaloval i ve společenském vystupování, k němuž náleželo, jak píše, rovněž galantní chování vůči ženám. Nemohl proto chybět ani na žádném plesu či taneční zábavě (merendě, věnečku), pakliže se konaly tam, kde zrovna pobýval. Zvláštním specifikem těch už notně vzdálených dob bylo i pořádání tzv. hausballů (domácích plesů), jako byl např. ten, který se konal r. 1875 u JUC. (tj. studenta práv) Hermanna a „čtetně navštíven byl a skvěle se vydařil.“ A samozřejmě probíhaly i různé sezónní zábavy, ať už při obžinkách nebo maskarní o masopustu, které se mladý Karel r. 1874 zúčastnil v převleku za rokokového dvořanína (a „Gusty měla šaty z růžového atlasu, Hany ze žlutého“). Vířil často v kole nepřetržitě od večera až do konce zábavy (člověka nemůže nenapadnout, že coby syn z dobře situované rodiny Lustigů byl i žádoucí partií pro místní

vdavekchtivé dívky, a zájem o tanec s ním byl tudíž určitě značný).

K trávení volného času náležely v éře bez motorek, aut, a dokonce i jízdních kol s řetězem také pěší výlety do řečického okolí. Často vedly jen k Velkému, kde se pak mladí lidé přepravili lodkou na ostrov a všemožně se bavili, anebo do zahradní restaurace Amerika (patří jí jedna z mých nejstarších vzpomínek, protože když mi byly tři roky ještě fungovala a můj otec měl v sousedním „monopolu“ kancelář), jejíž příjemné prostředí obohacené o kuželník pěkně vylíčila Z. Maršíková ve své knize o řečických hostincích. Někdy byly však takové výlety delší a zabraly většinu dne, jako třeba ten do Valu na třeboňské a chvalně známý sýr. Pivu se tehdejší řečičtí studenti rozhodně nevyhýbali a často se z takových pěších túr vraceli notně rozjaření. Pokud jde ovšem o cílevědomé posilování tělesné zdatnosti, je nutné uvést, že mnohé později rozšířené sportovní aktivity byly ještě v kolébce. Každopádně se však v 70. letech 19. století v Řečici už bruslilo, byl zde založen i Eisclub, a tak se pohybově nadaný mladý Karel o jedněch vánočních prázdninách během několika dnů jako dvaadvacetiletý rovněž sám bruslit naučil.

V osobní kronice mladého Karla nechybí ani údaje o dvou vzdálenějších cestách, které by byly hodně náročné, pokud by ještě nejezdily vlaky na trati mezi Českými Budějovicemi a Prahou, do níž obě vedly. Zvlášť při té první, kterou podnikl v srpnu 1874, byl matkou českých měst doslova uhranut. Navštívil Zemské muzeum a svatovítský chrám i další kostely, seznámil se se Staroměstskou radnicí a univerzitní botanickou zahradou, vydal se též na výlet do Šárky. Celkový dojem z několika-denního pobytu v naší metropoli vyjádřil emfatickými slovy: „V Praze žilo se velmi dobře a roztomile, tj. co se týče mého dosavadního života, byla to jakási jiskra, která zažehla ve mně horoucí přání po nějakém pohyblivějším, hlučnějším životě.“ A ona druhá návštěva Prahy? Měla pietní charakter. Karel Lustig se zúčastnil pohřbu slovuťného historika českého národa Františka Palackého (zemřel 26. května 1876) a uvádí, že průvod smutníků českých vlastenců procházel ulicemi Prahy dvě hodiny (tedy ještě o půl hodiny déle než kondukt při pohřbu B. Jablonského) a že se ho zúčastnilo více řečických občanů.

Není možné zmínit zde všechno, co K. Lustiga mezi lety 1868 a 1879 zaujalo. Uvedu tedy už jenom podívanou, která se uskutečnila

v roce 1875 v J. Hradci, totiž vystoupení akrobatů a drezérů Myersova Great American Cirku. Snad právě proto, že podobná představení nebyla mimo velká města v 19. století tak vzácnou událostí jako dnes, mohl řečický student srovnávat a v posledku konstatovat, že šlo o docela obyčejný cirkus s jedinou výjimkou, vydařenou drezúrou slonů.

Nosil bych dříví do lesa, kdybych zde dlouze rozjímal nad tím, jak se podmínky pro lidský život ze těch cca 150 let, která od napsání Lustigových juvenilních upomínek uplynula, změnila a oč je dneska těžší vybírat z množství nejružnějších podnětů pro seberealizaci či jenom pro pouhé rozptýlení než se v realu dobat kvalitních prožitků, jejichž přemíra může ovšem vést i k přesycení, a tím až ke znuděnosti. O tom si každý čtenář Zajímavostí dokáže udělat představu sám. Protože však bez ohledu na všechny odlišnosti lze zřetelně vnímat kontinuitu mezi životem v druhé polovině 19. století a tím současným, naskytá se spíš otázka: Budou vzhledem k explozivně se rozvíjejícím informačním technologiím a všemu, co s nimi souvisí, za dalších 150 let ještě existovat lidé, kterým bude dávat smysl zajímat se o naše životy?

Pět ochutnávek Toskánska

Autor: Zdenka Maršíková

Touha cestovat kdykoliv a kamkoliv mě provází odjakživa, jen příležitostí bývalo poskrovnu. Je však rozdíl vydat se do světa s cestovní kanceláří, nebo jet jen tak na vlastní pěst. V září letošního roku jsme se s mojí dcerou Janou vydaly samy opět do světa, tentokrát do Itálie poznat trochu Toskánsko. Alespoň to hlavní z našich zážitků nabízím čtenářům.

Vyrážíme v sobotu 16. září 2023 směr České Budějovice a Dolní Dvořiště, kde bereme naftu a dáváme si první kafe. Pak přejíždíme hranice a pokračujeme po zvolené trase na Linec, Salzburg, Innsbruck až k Brennerskému průsmyku. Se dvěma pauzami v rastplatzech zvládáme první etapu, čítající něco přes pět set kilometrů, až k hotelu Bergkrystal v

jednom alpském údolí na italské straně. Malý hotel působí příjemně, útulně a čistě. Postele mají pohodlné matrace a spíme jako v bavlnce.

Ráno vstáváme brzy (čeká nás opět pět set kilometrů) a hned po snídani odjíždíme. Proflínáme Alpy od severu k jihu, vrcholy jsou postupně nižší a nižší a my

směřujeme k Trentu, Veroně a dál na jih. Pár kilometrů před Volterrou máme zajištěné ubytování na venkově, ve vilce uprostřed zahrady s bazénem. Naším útočištěm je byt v přízemí, ke kterému patří malá terasa se zahradním nábytkem. Jsme na místě.

Pondělní ráno nabízí zataženou oblohu, ale je teplo. Náš první výlet bude do starobylého San Gimignano. Z našeho venkovského zákoutí se po kamenité cestě dostáváme k silnici. Mírně zvlněná krajina převážně v barvě zoraných polí nabízí pohledy i na vinice a olivové háje a mezi tím osamocené usedlosti. Po chvíli se dostáváme na holé návrší, odkud v dálce na kopci vidíme siluetu středověkého San Gimignano s jeho typickými vysokými obrannými věžemi. Působí úplně magicky, je to jako fata morgana. Zastavujeme, připojujeme se ke skupině fotících turistů. Po pár dalších kilometrech už objíždíme vysoké hradby s několika půlkruhovými bastiony. Parkujeme pod hradbami, kousek od brány.

Stoupáme ulicí se starobylými dvoupatrovými domy. Nad našimi hlavami se na šňůře suší bílé prádlo. V poměrně úzké ulici jsou před každou kavárnou stolky a židle. Prohlížíme si i fotíme středověké domy a paláce, až se dostáváme k náměstí s románskou katedrálou Nanebevzetí P. Marie, ke které vede široké, dost dlouhé schodiště, na němž posedávají turisté. I my se rády posadíme a kocháme se pohledem na románskou radnici s věží (Palazzo Vecchio) z r. 1239 i protější šlechtické paláce, na vysoké obranné věže, kterých z původních sedmdesáti dvou zbylo ve městě už jen čtrnáct. Je to taková místní rarita. Původní osadu tu založili Etruskové již ve 4. století před naším letopočtem. Později místo obsadili Římané a po nich Langobardi. Město ve středověku prosperovalo díky tomu, že se nacházelo při důležité obchodní cestě z Francie do Říma, které se říkalo francká cesta.

Přesouváme se na druhé starobylé náměstí Piazza della Cisterna, tedy náměstí s kašnou, která bývala jediným zdrojem pitné vody starého města. Kašna má nad sebou jakýsi kamenný rám a po obvodu k ní vede několik schodů. Kolem nás se tyčí další středověké

Toskánská krajina. (foto: archiv autorky)

paláce. Odtud už se pomalu vracíme zpět k bráně, obhlížíme výlohy obchodů, obdivujeme fasády starých domů. Říkáme si, jak se v nich asi žije. Do jaké míry jsou byty zmodernizované. Procházíme bránou a zahýbáme k parkovišti.

Druhý den se vydáváme nejdříve do Voltery, kam máme jen osm kilometrů. Při cestách ční cypřiše, tak typické pro Toskánsko. Volterra, podobně jako San Gimignano, vznikla na skalnatém vrchu také jako etruská osada. Po Etruscích přišli Římané a osada se rozvíjela v město. V 15. století jej dobyli florenští Medicejové. Blížíme se k městu stoupajícími serpentínami. Starobylé město působí přívětivě a má svůj půvab. Od brány stoupáme hlavní ulicí plnou obchůdků a kaváren, domy jsou většinou dvoupatrové, mají jednoduché fasády, ale výrazná ostění dveří, někde s květinovou výzdobou u vchodu. Přicházíme na náměstí, k románské katedrále Nanebevzetí Panny Marie z roku 1120 s krásně zdobeným bílým vstupním portálem, u ní stojí osmiboké baptisterium s přední stěnou složenou ze dvoubarevných kamenných pruhů. Vedle katedrály je menší, snad pohřební kaple, kde jsou vystaveny kočáry pro převoz zemřelých a řada zdobených nosítek pro mrtvé. Dál se dostáváme na náměstíčko s prodejnou dekoráčních předmětů z alabastru, které si podrobně prohlížíme, jsou opravdu krásné.

Nad prodejnou je vyhlídková terasa s kamennou zídkou a pěkným výhledem do kraje, kde stojí za to chvíli se zdržet.

Další uličkou pokračujeme k náměstí Piazza dei Priori s románskou radnicí a dalšími románskými paláci. Snažíme se fotit, jak nejlépe to jde. Všechny ty stavby tu stojí s takovou samozřejmostí, jako by za sebou neměly tolik století existence. Nikde jinde jsem neviděla takový počet románských staveb na jednom místě. U nás jsou to vždy jednotlivosti zasazené do jiných pozdějších stavebních slohů. Procházíme městem a pomalu se vracíme k bráně, cestu nám zpřijemňuje výtečná italská zmrzlina. Chvilí po poledni jsme opět v našem bytečku.

Po obědě a krátkém odpočinku se vydáváme znovu na cestu, a sice do Sieny. Tentokrát je cesta delší, asi čtyřicet kilometrů, ale nám to nevadí i cesta je důvodem k radosti. Také Siena existovala již před naším letopočtem jako etruská osada, která se později rozvinula v město prosperující při obchodní cestě do Říma. Ve 13. století město vlastnilo stříbrné doly a stalo se centrem bankovníctví a obchodu. Od brány nás vede hlavní ulice s dvou až třípatrovými domy nejdříve do kopce a pak z kopce asi jeden a půl kilometru k velikému svažitému náměstí Piazza del Campo, vydlážděnému červenými cihličkami. Je známé ve světě pořádáním koňských dostihů,

zvaných palio. Jednotlivé městské čtvrti, kontrady, mají své závodící zástupce, své vlastní vlajky a hesla. Náměstí vévodí univerzitní palác s vysokou věží, Palazzo Publico. Významnou památkou Sieny je i krásná románsko-gotická katedrála Nanebevzetí P. Marie, budovaná ve 12.-14. století. Sousedí s ní baptisterium a biskupský palác. A my víc nestíháme. Stmívá se, když dojdeme na parkoviště, je už tma. A pak projíždíme ty kroucené silnice z kopce do kopce, zatáčku za zatáčkou až k nám. Dojely jsme něco po deváté hodině a těšily se do postele.

Středeční ráno nás konečně vítá slunce. Po včerejším chození potřebujeme ulevit nohám, a tak se dnes budeme víc vozit než samy chodit. Vyrážíme do kraje Chianti kochat se přírodou a prohlédnout si venkovská městečka. Krajina se vlní, přibývají listnaté lesíky či háje a trochu to připomíná okraj naší Vysočiny. První zastávka je v městečku Greve. Než se vydáme na prohlídku, potřebujeme něco na posilnění. V místní pizzerii jdeme na pizzu. Abychom si ukrátili čekání, donesou nám vodu s bublinkami, dvě skleničky s troškou bílého vína, jen tak na ochutnání a chřupavé plátky, připomínající opečené nudlové těsto. Na víně si pochutnávám jen já, neřidička. Platíme pak u pultu uvnitř, kde obsluhuje majitel pizzerie pan Alessandro, jak jsme si mohly přečíst venku na plakátu. Zubí se na nás, vtipkuje a chce vědět, jaká byla pizza. Odpovídáme: „Perfetta“ a zdviženým palcem to potvrzujeme k jeho spokojenosti. Pak vyrážíme na prohlídku městečka.

Jsme na velkém náměstí v podobě trychtýře, Piazza de Matteotti, na jehož úzkém konci stojí románský kostel se zvonící. Koná se tu každoročně vinařský veletrh. Úchvatné je podloubí kolem dokola, nad nímž jsou balkony a terasy s kovovým zábradlím, plné květin. Uprostřed náměstí stojí socha místního mořeplavce Giovaniho da Verrazzana.

Zastavujeme se v místní vinotéce nakoupit dárky pro naše blízké doma a pak pokračujeme do další obce, Raddy, opět s vinařskou tradicí, jak tu ani jinak nejde. Středověké městečko je opevněné hradbami. Na malém náměstí stojí radnice a proti ní do kamenné zdi vestavěná krásná kašna. Jeden místní obyvatel nás u ní ochotně vyfotil. Pak už jen nasedneme do auta a pokračujeme v okružní vyhlídkové jízdě směrem k našemu doupěti.

Čtvrtek patří Florencii. Brzy po snídani vyrážíme, máme před sebou šedesát kilometrů. Vjíždíme do Florencie a celkem pohodlně nacházíme díky navigaci parkovací dům. Odtud už je to jen kousek k ulici, která vede k tomu proslavenému mostu Ponte Vecchio, mostu, obestavěnému obchody tak, že člověk má pocit, že je stále v ulici, nikoli na mostě. Uprostřed mostu se obě strany konečně otevrou a my máme výhled na řeku Arno, na nábřeží s Galeríí Uffizi a další paláce.

Florence, italsky Firenze, je hlavním městem Toskánska. Město bylo původně vojenským táborem založeným Římany v r. 59 př.n.l. jako Colonia Florentina (kvetoucí) a časem se stalo významným obchodním centrem. Po rozpadu Západořímské říše však dochází k úpadku. Od 13. století začíná nový hospodářský rozkvět, město razí vlastní zlaté mince. V roce 1296 je započata stavba katedrály Santa Maria del Fiore, jejíž dokončení připadá až na rok 1436. Most Ponte Vecchio (tedy Starý most) s dílnami zlatníků byl dokončen v roce 1345. Působili tu významní umělci známých jmen: Botticelli, Michelangelo, Leonardo da Vinci a mnozí další.

A my se nyní vydáváme ke Galerii Uffizi. Za Medicejů na tomto místě založil Giorgio Vasari umělecké dílny. Dnes je to velký několikapatrový objekt, jehož široká a dlouhá schodiště se zdají nekonečná. Jednotlivá patra jsou střídavě zaměřena na sochařství a malířství.

Sochy a sousoší jsou převážně z antických dob. Obdivujeme na sochách věrné ztvárnění splývajících říz, jako by nešlo o kámen ale skutečnou látku. Tváře soch jsou tvářemi krásných lidí. První obrazy představují různá zpodobení madony, dokonce i kojící, což není obvyklé a připomínají byzantské ikony. Obrazů i soch je velké množství a my mezi nimi poznáváme Botticelliho Zrození Venuše a Venuši z Urbina, obdivujeme jeho Primavera (jaro). Jsou to veliká plátna. Některé portréty renesančních dam jsou tak působivé, že si je fotíme, i když neznáme autory. Po dvou hodinách prohlížení rády objevujeme malou kavárnu na terase a ač jsme si musely vystát chvíli frontu na uvolněné místo, s úlevou se usazujeme a dáme si kávu. Asi po půl hodině pokračujeme v prohlídce.

Strávily jsme v galerii neuvěřitelně čtyři hodiny. Konečně se dostáváme i na náměstí se slavnou katedrálou Santa Maria del Fiore, se zvonící a baptisteriem a já jsem překvapená celkem nevelkým prostorem přímo před katedrálou a říkám si, jak to ti fotografové dělají, že katedrála na fotkách

Šikmá věž a část katedrály v Pise. (foto: archiv autorky)

působí tak mohutně. Nic to však katedrále neubírá na kráse jejího mramorového průčelí. Florencie má i další krásné památky, paláce, kostely, ale nám se už víc do dnešního dne nevejde a naše nohy mají také dost.

a uprostřed ní ten zázrak renesance stojící nakřivo – šikmá věž s arkádami v šesti patrech a v sedmém s vyhlídkou, vedle stojí katedrála s krásnou plastickou fasádou a za ní baptisterium s mohutnou kopulí, v každém patře

skvosty a zapisujeme si je do paměti. Jaká díla asi přežijí naší současnost? Co z nich jednou zůstane hodno obdivu.

A je tu poslední ráno v našem venkovském zákoutí a začíná cesta zpět. Jedeme přes Bolognu, Padovu a Udine k Vilachu, kde budeme překračovat hranice s Rakouskem. Před námi ční Alpy a my se k nim stále víc blížíme. Ještě nás ale čeká nocleh v Arterni, což je malá obec pár kilometrů za Udine. Našly jsme ji docela dobře něco před šestou hodinou navečer, jen nás překvapilo, že jsme v hotelu nezastihly žádný personál. Na recepci ležely místo klíčů od pokoje jen dvě kartičky na Janino jméno. A tak jsme šouply kufrы do výtahu a s plnou důvěrou vyjely do prvního patra a našly náš pokoj. Otevřely jsme okno a zjistily, že na vrcholu kopce nad námi je hrad se zvonící. Sotva jsme se stačily rozhlédnout, ozvalo se ohlušující, ale doslova ohlušující zvonění, které zalehlo celé údolí. Zvony burácely a zdálo se, že nehodlají přestat. Ale přece jen za chvíli zvuk slábl až dozněl.

V šest hodin ráno se zvony opět rozezněly, což je tedy krutý budiček pro zdejší obec. V půl osmé jsme sešly dolů na snídani a u pultíku se samy obsloužily. Po vydatné snídani už jen naložit autíčko a vydáváme se na poslední úsek naší cesty domů.

Nechce se mi věřit, že už je všemu konec, tak rychle to uteklo. Tak milé Toskánsko sbohem, bylo nám s tebou moc dobře a budeme dlouho vzpomínat na všechny tvé krásy i na laskavé a milé Italy.

Románská katedrála se schodištěm v San Gimignano. (foto: archiv autorky)

Poslední den naší dovolené věnujeme Pise. O Pise se dozvídáme, že vznikla už ve 13. století př.n.l. Ve středověku byla významným obchodním centrem s vlastním říčním přístavem a přístupem k moři, které je jen pár kilometrů odtud. Konkurovala i Janovu a Benátkám. Postupné zanášení přístavu bahnem však prosperitu města po letech ukončilo. Projíždíme řeku a za mostem uhýbáme do ulic, které nás dovedou k hradbám, kde necháme auto. Dostáváme se na veliké prostranství uprostřed hradeb. Po obvodu zkraye stojí nízké staré domy, ale pak od hradeb k hradbám jen široká travnatá plocha, nazvaná Piazza del Duomo,

Katedrála Santa Maria del Fiore ve Florencii. (foto: archiv autorky)

Skvělý zážitek z divizního přeboru ve stolním tenise

Autor: Karel Hloušek

V sobotu 14. října 2023 sehrálo domácí družstvo TJ Sokol Kardašova Řečice A divizní utkání s vedoucím týmem tabulky TJ Sokolem Hluboká nad Vltavou A. Za domácí nastoupil řečický odchovanec Jenda Smolík, dále bývalý třetiligový hráč Soběslavi Tomáš Hložek, dřívější hráč Třeboně Adam Posel a Martin Hunal, který dostal herní základy

ode mne a pana Jana Mlčáka staršího ve Slovanu Jindřichův Hradec a dále svůj herní um rozvíjel v týmech Fakulty Managementu Jindřichův Hradec, GC Nová Bystřice a SK Jindřichův Hradec.

Do místní solidně zrenovované sokolovny jsem dorazil v době, kdy, již byly sehrány čtyřhry a stav byl 1:1. Poté nastoupili do dvouher Jenda Smolík s Petrem Škodou a Martin Hunal s Josefem Doležalem. Obě střetnutí byla velmi vyrovnaná a všichni hráči předváděli stolní tenis na špičkové divizní úrovni. Nakonec se štěstí více přiklonilo k Petrovi Škodovi, který vyhrál 3:1 a k Martinovi Hunalovi, jenž zvítězil 3:2. Musím podotknout, že i v dalších utkáních jsem se nenudil. Tomáš Hložek a Adam Posel, i když své zápasy všechny prohráli, „neprodali svou kůži“ lacino. Hráči Hluboké doplnění ještě o Matěje Mylera a Matyáše Nedvěda předvedli vysokou kvalitu a nakonec celkově vyhráli 10:3.

Stolní tenis je sport, který je náročný na postřeh, koncentraci, pohyb, taktiku, a zvláště na techniku úderů. Lze ho provozovat i v pozdějším věku, výjimkou nejsou ani sportovci, kteří překročili i sedmdesátku. Je též sportem olympijským a jeho členská základna je pravděpodobně vyšší než např. u atletů či gymnastů. Jen v OP-III na Jindřichohradecku hraje ve 12 týmech kolem 90 hráčů.

Závěrem je možné konstatovat, že pokud Martin Hunal ještě více zlepši příjem podání a blocking, Tomáš Hložek též zapracuje na příjmu a dále na backhandu, Jenda Smolík pak na větší koncentraci při forhandovém topspinu ve všech zápasech a konečně Adam Posel na závěrečném úderu, který zatím postrádá větší důraz, určitě se tito hráči posunou ve své výkonnosti ještě výše.

Vánoční příspěvek od Květoně

Autor: Květoň

Nazdárek, zdraví vás Květoň, medvěd Květoň!

Nedávno jsem vám psal o tom, jak jsem se měl o prázdninách. Teď jsem chvilku cestoval, se strejdou jsem byl za Velkou Louží, jak se říká, když se jede do Ameriky. My jsme se strejdou letěli letadlem, to už ale znám z loňska, jsou tam malá kulatá okýnka a když se jimi koukáte, tak je tam dole všechno děsně malinkatý.

My jsme byli ve Whashingtonu, což je jejich nejdůležitější město, protože tam bydlí jejich prezident v takovém velkém domě nabarveném na bílo. Strejda s kolegama tam opravovali na ambasádě nějaké dráty. Byli jsme taky se strejdou v muzeu starých rádií, strejda jich má docela slušnou zásobíčku, jedno malé si i propašoval v kufru z Ameriky, z čehož měla teta velkou radost.

Bylo to tam fajn, ale jsem rád, že už jsme zase zpátky. Blíží se totiž Vánoce, ty už znám a mám je rád. Teta se strejdou se na týden přestěhují na chaloupku, teta peče takové malé cukrovíčko a oba stroje takový malinkatý stromeček, kterej svítí, a koukají na pohádky, prostě je to pěkný. Zajímalo mě, jestli v té Americe taky mají takové hezké Vánoce jako tady, kde jsou všude na náměstích svítící stromečky a betlémy. To už mi strejda loni vysvětloval, že se oslavuje, že se narodilo malé děťátko, a to leží v jesličkách v tom betlémě a ty dárky se nosily jemu,

a teď to děťátko nosí dárky zase dětem. Teda, nevím přesně, jak to dělá, ale pod tím stromečkem vždycky nějaké dárky jsou, tak má na to asi nějaký fígl. Ale představte si, v té jejich Americe je to všechno úplně jinak. Žádné betlémy, Pepu s Máňou a miminkem jsem taky nikde neviděl a dárky prý dětem nosí nějaký starý pán v červeném kabátě s bílejšíma vousama a nosí je komínem. To jsou věci, co? A nosí je až 25. prosince ráno, ne jako u nás na Štědrý večer.

Tak to já mám radši teda ty naše Vánoce, taky když se zpívají koledy, strejda říkal, že to jsou takové vánoční písničky hlavně o tom děťátku, a někdy je zpívá i víc lidí

najednou u toho stromečku venku třeba na náměstí, a každý zpívá něco trochu jiného a říká se tomu sbor. A ostatní lidi to poslouchají a pijou u toho svačák nebo horkou medovinu a jsou šťastní, a nakonec i dojatí, říkal strejda, to nevím přesně, co znamená, ale prý je to fajn. A v jednom takovém sboru teď zpívá i naše teta, tak se na ni půjdeme podívat a budem asi taky dojatí.

Tak vám přeju hezké Vánoce, ať máte taky hezký stromeček a pod ním nějaké ty dárečky a jste taky šťastní, na sebe hodní a trochu dojatí, to se prý o Vánocích má. Tak nazdárek a zase někdy! Váš Květoň.

Květoň u Kapitolu Spojených států amerických.

Advent na sociálních sítích

Autor: Veronika Slaninová

Sociální sítě. Znáte? Používáte? Před pár lety jsme byli líní kvůli nim zapínat počítač, s masivním nástupem chytrých telefonů je máme po ruce neustále a jen málokdo jím zatím uniká.

Je jich spousta. Sama zdaleka všechny neznám a nepoužívám. Spadám spíš už do kategorie dinosaurů, co se dovedností s novými informačními technologiemi týče. Umělá inteligence jde stále mimo mě – stačilo mi pokecat si s ní jednou a výsledek jste si mohli přečíst v letním čísle Zajímavostí. Tvorbu streamů přenechám mladším, na ty se lépe kouká. A beztak nevím, jak na to. Vrcholem mého působení na sociálních sítích je tedy sem tam nějaká fotka na Facebooku a k ní doprovodný text.

Kdo doposud vlivu sociálních sítí zdárně uniká, tomu se pokusím zprostředkovat dění na dvou nejrozšířenějších sociálních sítích včetně charakteristiky nejběžnějších typů uživatelů. A zaměřím se na advent, protože tou dobou tam bývá nejčilejší ruch. Prosím, berte všechno s nadsázkou, budu střílet i do vlastních řad.

Facebook

Facebook je nepoužívanější sociální sítí ve věkové skupině 30+. Umožňuje sdílení obrázků, videí i poměrně dlouhých textů. Můžete se přidat do tematických skupin, tam diskutovat a radit se. Třeba o pěstování ananasů nebo chovu žiraf. Můžete se pochlubit s čímkoliv, co se událo ve vašem životě, ať už je to svatba, rozvod nebo namazaný chleba k snídani. Také je zde hojně využíváno sdílení všemožných příspěvků – o ztracených psech, politických názorech nebo zkrátka jen trefné vtipy. Obrázky bývají doplněny delšími texty, což současnou generaci příliš netankuje. Výborně funguje i inzerce, fascinující je například skupina „Zbav se toho České Budějovice“. Pokud sháníte auto, zaručeně jste na správném místě. „Prodám folcvagen manuální převot víborný stav richle“. Doplněno fotografií rozmazaného černého fleku pod vrstvou sněhu. Nebo zde můžete levně koupit televizi. Prý plně funkční, jen je přes obraz širokánský černý pruh. Dle prodávajícího ale jistě někomu ještě dobře poslouží.

Facebook je fikaný. Rychle vás prokoukne a zjistí, co vás zajímá a baví. Podle toho vám také bude nabízet reklamy na výrobky, které byste jinak sami aktivně nevyhledávali (protože o jejich existenci nemáte ponětí). Takže občas koupíte něco, co vlastně vůbec nepotřebujete, ale moc se vám to líbí. Na druhou stranu – z cílených

příspěvků získáte třeba tipy na úžasné výlety, o kterých byste se jinak možná nikdy nedozvěděli. Znali jste například Modlivý důl? Nebo Památník národních odposlechů? Pravda, ten proslavila asi spíš pohádka Princezna zakletá v čase, ale z Facebooku na mě vykrounul již před jejím uvedením. A co kaolinový důl Nevřeň? Už jste tam byli?

Obsah sítě máme tedy zvládnutý. Nyní si představíme typy uživatelů, které můžeme v „knize ksichtů“ (což je překlad slova facebook) potkat.

Chlubiči. Dávají na Facebook fotky všeho, co se jim povedlo. Od uvařené večeře přes vysvědčení dětí se samýma jedničkama, povedenou dovolenou a solidní úrodu rajčat až po vlastnoručně upečený dort. Ovšem nepůsobí to na mě tak, že by se chtěli prvoplánově chlubit. Spíše, než chlubení je to sdílení radosti. A sdílená radost je dvojnásobná radost, ne? Fotky jsou totiž spontánní, bez přehnaného používání filtrů a složitého aranžování. Ráda se na ně podívám.

Oznamovači. Oznamují všechno a všem. Že vstali, udělali si snídani, vyčistili zuby, šli do práce, nakoupili, udělali s dětma úkoly, uvařili večeři, osprchovali se, dívali se na televizi a šli spát. Klidně 20 příspěvků za den. Tady trošku tápu, k čemu je to dobré. Snad jako náhrada bloku, tužky a věty „Můj milý deníčku?“

Sdíleči. Sdílejí všechno, co se k nim dostane. Třeba 3 roky starý příspěvek, ve kterém se hledá páníček pro opuštěného pejska. Pejsek už dávno rodinu má, spí s ní v posteli, ale prosba stále koluje... Nebo pátrání po pánovi, který se ztratil na procházce před dvěma lety. Naštěstí se brzy v pořádku našel, ale příspěvek sdílí stále spousta lidí i dnes. K tomu přidáme pár výzev o pomoc s hledáním ztracené náušnice kdesi na břehu Bodamského jezera a pak se může snadno stát, že zapadne věc, která je aktuální, opravdu důležitá a mohli bychom s ní pomoci, protože se týká našeho bezprostředního okolí. Prosím, než budete cokoli sdílet, zvažte, zda je to relevantní.

Do této kategorie patří i příspěvky typu „Když budete sdílet tohoto andělíčka, do tří dnů se Vám splní přání!“ To je taky pecka, ne? Určitě to zaručeně funguje... Na druhou stranu je to rychlejší a levnější než tehdejší dopisy, co se posílaly poštou. Do obálky se měly vložit například samolepky, vaše adresa se měla připsat na konec seznamu a mělo se to rozeslat dalším sedmi lidem. V tomto porovnání jsou vlastně andělíčky úspornou variantou. Nebo se někomu z vás ty samolepky vrátily v hojnějším počtu, než v jakém jste je rozeslali? Mně nikdy...

Lidé přející. Lidé přející to myslí dobře. Facebook je upozorní, kdo všechno má dnes narozeniny. A protože se sluší popřát, když už

jim to Facebook naprášil, napíší oslavenci na jeho zeď: „Vše nej k narozeninám!“ Oslavenec si zase řekne, že se sluší poděkovat, a tak na každé přání odepíše: „Děkuji za přání, to je milé, že sis vzpomněl/a!“ Celé je to takové upřímné, že? Co na tom, že jediný, kdo si doopravdy vzpomněl, byla jen nějaká databáze...

Lidé frustrovaní. Jsou na Facebooku jen proto, aby si vyliili zlost. Pod rouškou anonymity pší jeden negativní komentář za druhým. Urážejí všechny a všechno. Pozitivní je, že je většinou ostatní uživatelé vtipně „utřou“ a jim chudákům nezbyvá než jít prudit jinam. Nemají ten život lehký!

Lidé úplně normální. Těch je naštěstí nejvíc. Pomůžou, poradí, povzbudí. Když nemůžou napsat hezký nebo aspoň neutrální komentář, nepíší raději nic. Když se jim něco nepovede, dokážou si z toho udělat legraci a pobaví tím i ostatní. Občas si s někým v tom virtuálním světě „sednou“ a pak si mimo síť domluví setkání naživo. Vznikají nová přátelství. A o tom by to hlavně mělo být, ne?

Instagram

Je mladší než Facebook, proto má i mladší uživatelskou základnu. Na čtení textů se tu nehraje, důležité jsou fotky a videa. Instagram je na rozdíl od Facebooku dokonalým světem. Perfektní fotky perfektních lidí ještě vylepšených mnohými filtry ve foťácích mobilů. Všechno je zalité sluncem. Obloha je modřejší a tráva zelenější než na Facebooku, minimálně o tři odstíny. Influencerky vstávají z vyžehlených peřin

a bezvadně nalíčené. Lehce se proběhnou po pláži a vzápětí servírují dokonalý pokrm. Než byl naaranžován mezi květiny, svíčky a rádobu ledabyle pohozený ubrousek, musel úplně vystydnout. Ale nejde tu o teplotu ani chuť. Jen o tu barevnou fotku. Místo textů se používají jednoslovné výrazy, případně jenom smajlíci. 😊 😊 😊 Pokud někde uvidíte slečny pózující

před mobilem s našpulenými rty, jednou nohou ladně pokrčenou a postavenou na špičce a s rukou pročechrávající vlasy, budete si jistí, že se fotka za chvíli objeví právě na „instáči“.

Na druhou stranu – Instagram nabízí také spoustu užitečných videí. Stručné lekce angličtiny a němčiny, které vysvětlují úskalí gramatiky. Dále tu najdeme nepřebornou inspiraci pro ruční práce. Nebo upřímné svědectví o životě na farmě včetně edukace v nádherné slovenštině (Farma pod Polanou) – škoda, že dnešní děti už slovenštině nerozumí. Příspěvky „Prečo kohút kikiríka“ nebo „Ako zhypnotizovať kura“ by byly zajímavým zpestřením hodin přírodovědy. A hlavně se na instagramu dá najít spousta zvířecích vylomenin, které vás zaručeně rozesmějí.

Můj svět je bohužel (nebo spíše bohudík) málo dokonalý na to, abych na Instagram aktivně vkládala jakékoliv příspěvky. Slouží mi tak pouze k prohlubování jazykových znalostí, k inspiraci a prokrastinaci. Jakmile kliknete na video s kočkou, která se lekla kyselé okurky, bude na vás hrnout další várka roztomilosti. V podobě loveckého psa, kterého honí zajíc – například. Ale taková chvíle se po náročném dni odpouští, ne? Určitě je to lepší než půl tabletky neurolu.

Protože je Instagram síť určenou prioritně k sebe prezentaci, z typů uživatelů tu převažují chlubiči. Není nic, co by nezvládli, rádi nahrávají fotky z úžasných dovolených, případně aspoň z večerů v luxusních restauracích. Často narazíme na zasněné záběry v rozevlátých bílých šatech se sklenkou vína v ruce, v pozadí moře nebo květiny. Případně na snímek z hor, kdy objekt focení sedí osamoceně na kameni a při oranžovém světle zapadajícího slunce s bradou zamyšleně podepřenou obdivuje úžasná panorámata.

Další kategorií jsou uživatelé, kteří se snaží o osvětu, vzdělávání

a pobavení. To jsou již zmíněná videa o výuce jazyků nebo o životě na farmě, narazíme i na užitečné tipy učitelů autoškol, záchranářů (mrkněte na profil dvorak155). Nebo na množství návodů na vytváření prakticky čehokoliv. Kvůli takovým stojí za to na Instagram občas nakouknout. Pokud se chcete zasmát, doporučuji profil Layla the Boxer.

Víc typů uživatelů jsem na instagramu nenašla, není prioritně určen k rozvětvené komunikaci a diskusím.

Můžeme se tedy pustit do toho adventního období?

Do adventu zbývá týden.

Facebook – nic mimořádného se neděje. Hledá se páníček pro pejsky, které někdo vyhodil v srpnu v Chorvatsku do kontejneru. Spousta reklam na black Friday. Tip na výstavu Světla vyprávějí v Českých Budějovicích. Tam budeme muset zajet! Fotky výrobků, které se budou prodávat na školním jarmarku.

Instagram – fotky vánoček pečlivě naaranžovaných v ovčí kožešině, vedle sklenka s šampaňským a svíčka. Text u snímku: Rychlá zkouška na štedrý den. Zasněná fotka ve velkých večerních u nazdobeného obřího stromu plného světýlek a zlatých ozdob. Text u snímku: ♥

Noc před prvním adventním víkendem:

Facebook – nejspíš se předpokládá, že většina lidí nemá okna a nevychází ven, a tudíž si nevšimli... Je totiž potřeba celému světu oznámit, že napadl sníh! Fotky zasněžených stromů, zasněžených cest, dětí s boby, dětí ve sněhu, psů ve sněhu, pohledy těch šťastných, co okna mají, z obývacího na zasněženou ulici. A k tomu texty: Padá! Nebo: Hurá, už napadl! Případně: Zima přišla! Půjďme bobovat! Dokonce se setkáváme s otázkami: Taky u vás sněží? Tady parádně!

A jako vtípek koluje fotka silničářů s křovinořezem, kterým se těžko sečou škarpy v těch závějích...

Instagram – dokonalý outfit v chlupatých bílých válenkách a beranicí lehce nasazenou na perfektní ondulaci. Záběr na přifouknuté rty s rtěnkou v novém odstínu, kterak sfoukávají prašan z natažené dlaně.

První adventní víkend:

Facebook – Adventní věnce se zapálenou první svíčkou. Tácy s cukrovím. Povedeným i nepovedeným. Povedené kousky získávají srdíčka a lajky. Pod nepovedenými naskakují vysmátí smajlíci a komentáře, ze kterých vám vytrysknou slzy smíchu. Dokonce se to tam hemží objednávkami na další várku cukroví – prý pro tchýni. Hned je vám nad vlastní várkou rozteklých perníčků tak nějak líp... Plus fotky z rozsvěcení vánočních stromů napříč celou republikou.

Instagram – Večeře v nóbli restauraci spojená s reklamou na luxusní makronky. Protože není přece čas ztrácet čas vlastnoručním pečením cukroví.

5. prosinec, chodí čerti.

Facebook – fotky dětí, jak říkají básničku a Mikulášové, čerti a andělé. K tomu text: Tak už u nás taky byli... A dětičky nám neodnesli! Byly totiž mooooc hodné.

Instagram – třpytivý anděl hladí po hlavě holčičku oděnou ve značkových šatečkách, všude kolem světýlka a text: I love you!

Druhý adventní víkend:

Facebook – lehce rozmazané fotky vysmátých partiček z adventních trhů, v ruce polystyrenové kelímky se svařákem a popisky typu: Přátelé zase pohromadě! Nebo: To byla jízda!

Instagram – Na té kožešině, na které byla vánočka, jsou nyní naaranžované profesionálně zabalené dárky s obřími mašlemi. Text: #nemuzemsedockat

Třetí adventní víkend:

Facebook – fotka obří hromady prádla omotaná světelným řetězem, na jejím vrcholku píchnutá hvězda a prázdná krabice od cukroví. Text: Nekonečný příběh...

Instagram – slavnostně prostřený stůl, tácek s cukrovím (odkaz na dodavatele připojen), jednohubkami, na talířích losos, šfouchané brambory a zeleninový salátek. Text: #svatecnicas

Čtvrtý adventní víkend a letos zároveň Štědrý den:

Facebook – fotka svátečně oblečené rodiny u sváteční večeře, uprostřed stolu adventní svícen se zapálenými čtyřmi svíčkami. Děti, jak rozbalují dárky. Text: Byl u nás Ježíšek! Případně snímek hromady papírů a rodičovstva spícího u Pelíšků s popiskem: Máme na rok na klid nárok zas až do Vánoc!

Instagram – Celá rodina oděná do jednotného oblečení, dámy červené šaty, pánové svetr se sobem a santovské čepičky. Všechno kolem září. Partneři objímající se u stromečku,

v popředí dítě rozbaluje drahý dárek. Text: Xmas

Silvestr:

Facebook – párty na horách, v jedné ruce prskavka, ve druhé Bohemia Sekt. Případně obývá s tácem chlebičků, v televizi Karel Gott a vystrašený psík choulící se u nohou. Komentář: Hlavně se z toho nepos.at!

Instagram – záběr VIP osobností ze Špindlu, vévodí mu Andrea Verešová. V jedné ruce prskavka, ve druhé Moët. Komentář: Happy new year!

6. leden 2024:

Facebook – snímek z posilovny, propocené triko i vlasy, rudá tvář. Text: Tak to letos zase nedám. Ale tu zimní bundu furt zapnu, tak dobrý. Jdu na pivo. Někdo se mnou?

Instagram – fotka z posilovny v bílém minimalistickém úboru na štíhlém opáleném těle, vlasy v dokonalých vlnách. Text: Snažila jsem se být perfektní, ale asi málo... Naše cesty se rozcházejí. Zůstáváme však s XY především rodiči a dobrými přáteli.

Tak co, Facebook, nebo Instagram? 😊

Veselé
Vánoce

Sázíme budoucnost

Autor: Adéla Pátková, PR specialista iniciativy Sázíme budoucnost

1. Tipy pro nadcházející měsíce

Požádejte si až o 150 tisíc na jarní výsadbu stromů (Probíhá do 8. ledna 2024)

Díky grantové výzvě Sázíme budoucnost od Nadace Partnerství můžete získat **až 150 tisíc korun na jarní výsadbu stromů**. Výzva se zaměřuje na zlepšení životního prostředí v obcích, městech a jejich okolí. Nabízí pokrytí nákladů na výsadbu, péči o stromy, zajištění zálivky a publicitu. Nová grantová výzva je určena nejen **spolkům a dalším právníckým osobám, ale i jednotlivcům**, kteří prokáží vztah k místu realizace projektu. Příjem žádostí poběží do **8. ledna 2024** na www.nadacepartnerstvi.cz/granty.

Vysadili jste strom? Přidejte ho do mapy Sázíme budoucnost (celoročně).

Sázíme budoucnost je iniciativa Nadace Partnerství, která chce výsadbou 10 milionů stromů zlepšit zdraví české krajiny a odolnost měst. **Zapojit se může kdokoli**, kdo od roku 2019 vysadil strom mimo les a registruje ho do interaktivní mapy na www.sazimebudoucnost.cz/registrace-vysadby. Mapa poskytuje unikátní přehled o druzích a počtech vysazených stromů, lokalitách i subjektech, které jsou do sázení v České republice zapojeny. **Počítá se opravdu každý strom**, tedy i takový, který jste vysadili třeba u vás na zahradě.

2. Péče o vysazené stromy

Sázet stromy nestačí. Důležitá je i následná péče. Přečtěte si, na co si dát pozor po výsadbě (celoročně).

Stromy potřebují péči, zejména ty mladé a čerstvě vysazené. Jenom tak nám mohou v budoucnu pomáhat v plné síle. Obvykle je to **správná a dostatečná zálivka**, která rozhodne o úspěchu výsadby. V prvních pěti letech po výsadbě můžeme ke stromu měsíčně vylít klidně i **100 litrů vody**. Zlomení vrcholků stromů lze zase předejít instalací **tzv. berliček, což jsou jednoduchá bidýlka ve tvaru T**, na které mohou sedat dravci. Půdu pod stromem je vhodné **zamulčovat**, abychom omezili její vysychání. Více tipů najdete našich webových stránkách.

Veselí nad Lužnicí

- Zemní práce minibagrem 2,9t
- Vrtání děr pro sloupky oplocení
- Štípání dřevěných polen a kořenů rotačním kuželem

TEL: 720 383 508

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Centrum pro pečující při
MAS TŘEBOŇSKO o.p.s.

CENTRUM PRO PEČUJÍCÍ PŘI MAS TŘEBOŇSKO, o.p.s.

Dostali jste se do situace, kdy nevíte jak dál v péči o dlouhodobě nemocného člena rodiny, anebo došlo k propuštění člena rodiny z nemocnice a vy si nejste jistí, jak začít pečovat, co vše zařídit?

Nejčastější otázky pečujících

- „Hledám prostor pro sdílení svých starostí, ale i radostí ...“
- „Hledám hranice sebe sama jako pečující osoby ...“
- „Už na to nemám. Potřebuji najít způsob, jak nabrat síly.“
- „Bojím se toho, že pečuji špatně, že něco opomenu, zanedbám...“
- „Potřebuji najít řešení svého problému.“

Neformálním pečujícím se může z minuty na minutu stát každý z nás. Pokud se tak stane, je důležité vědět, na koho se obrátit se žádostí o pomoc. Vědět, že na jednom místě dostanete komplexní poradenství. V našem centru pro pečující tuto pomoc a podporu můžete najít. Jak už z názvu vyplývá, zaměřujeme se na osoby pečující o své nemohoucí blízké členy rodiny. Jsme připraveni poskytnout zdravotně-sociální poradenství (pomůžeme se zorientovat v systému sociálních dávek, poradíme s otázkou, zda se vám pečování započítává do důchodu, opatrovnictví apod.). Poradíme, které sociální a zdravotní služby jsou u vás dostupné a pomůžeme v komunikaci s nimi. Poskytujeme také poradenství v oblasti kompenzačních pomůcek, pomůžeme vám s jejich zajištěním, a inkoporadenství (včetně poskytnutí vzorků). Pořádáme podpůrná setkávání pečujících, kdy hlavním posláním je myšlenka, že sdílený problém se lépe zvládá. Pro klienty, kteří chtějí své potíže s pečováním řešit soukromě, nabízíme individuální konzultace s terapeutem. Dále pořádáme vzdělávací akce, testování a trénování paměti, vydáváme přehledné informační brožury, natáčíme praktická videa a zapůjčujeme do rodin senior-alarmy. Abychom byli pro klienty blíže, kromě našeho centra na adrese Dukelská 145, Třeboň jsme také k dispozici na poradenských místech v Chlumu u Třeboně a Českých Velenicích. Všechny naše služby jsou poskytovány bezplatně.

Služby našeho centra poskytujeme obyvatelům Třeboňska, Vitorazska, Veselska, Řečicka a Jindřichova Hradce – západ.

Termíny pro obyvatele Kardašovy Řečice a okolí:

- **Odborné poradenství** (zasedací místnost MěÚ Kardašova Řečice, 2. patro)
– 10.01.2024, 07.02.2024, 06.03.2024 vždy od 16,00 do 17,00 hod.
- **Setkání pečujících** (zasedací místnost MěÚ Kardašova Řečice, 2. patro)
– 24.01.2024 od 17,00 do 18,00 hod.

Centrum pro pečující při MAS Třeboňsko, o.p.s., Dukelská 145, Třeboň, Bc. Radka Kaiseršatová, tel: 606 147 616, kaisersatova@mas-trebonsko.cz, www.centrumpropecujici.cz

Centrum pro pečující je součástí projektu Podpora pečujících osob v území MAS Třeboňsko, o.p.s..

Hrazeno z Operačního programu zaměstnanost plus.

Číslo projektu: CZ.03.02.01/00/22_008/0000954.

Základní a mateřská škola

Zprávy ze školky

Advent v mateřské škole

Autor: Jana Jandová

Opět po roce jsou tu chvíle opředené zvláštním kouzlem. Je to čas, kdy míváme k sobě mnohem blíže, máme více času pro své blízké a přátele. Aby si děti toto období uchovaly ve vzpomínkách a představách až do dospělosti, snažíme se jim předat aspoň něco ze starých zvyků a obyčejů.

Hned na začátku adventní doby k nám do školky přijela divadelní společnost Okýnko s pohádkou „Putování za Ježíškem“. Děti se dozvěděly, jak se slaví Vánoce ve světě, a všichni společně jsme si zazpívali naše české koledy. Na adventním kalendáři zjistíme, že kromě adventních nedělí je mnoho dalších významných dnů, jako je svátek sv. Barbory, sv. Mikuláše či sv. Lucie, při nichž budeme společně sdílet chvíle radosti při společném tvoření, vyprávění, zpívání a hraní.

Sv. Mikuláš se svým doprovodem nás navštíví 5. prosince, a protože u nás máme jen samé hodné děti, všem určitě nadělí něco dobrého. Dále si čekání na Ježíška zkrátíme oblíbenou akcí „Vánoční dílna“, kde si děti společně s rodiči mohou vyrobit 12. prosince vánoční dekoraci. Adventní doba v naší školce vyvrcholí Vánoční besídkou, kterou máme naplánovanou na 14. prosince. V ten den ve školce voní vánoční stromček a cukroví, betlém stojí na svém místě a dárky čekají, až zazvoní zvoneček.

Na 19. prosince máme pro předškolní děti připravenou návštěvu Krýzových jesliček v Jindřichově Hradci. Za Ježíškem se vypravíme vlakem, prohlédneme si betlém na náměstí a ozdobené stromčky v Muzeu fotografie.

Loňský adventní výlet do Muzea v Jindřichově Hradci a tvoření v MŠ. (foto: archiv MŠ)

Na závěr roku bych ráda poděkovala v první řadě všem zaměstnancům školky za jejich práci. Paním učitelkám za vzornou péči o děti, paním kuchařkám a uklízečkám za práci, bez které by školka nemohla dobře fungovat.

Děkuji také všem sponzorům, kteří přispívají k financování některých aktivit školky a pomáhají plnit přání dětí. A v neposlední řadě děkuji městskému úřadu za údržbu areálu školky a také za finanční pomoc.

Děkuji rodičům za spolupráci, podporu a za důvěru, kterou v nás mají. Protože jedině společně můžeme dosáhnout kvalitní výchovy a vzdělání našich dětí.

Za celý kolektiv mateřské školy vám přeji příjemné a klidné Vánoce a v novém roce mnoho štěstí, zdraví a pohody.

Zprávy ze školy

Houbová osvěta

Autor: Jana Sobotková

Začátkem října u nás ve škole zakončil přednáškový cyklus o houbách známý mykolog Jaroslav Malý, kterého si do školy zveme pravidelně. Tentokrát si jeho povídání vyslechly děti ze čtvrtých tříd i páté a šesté třídy. Součástí přednášky bylo nejen promítání fotografií hub přímo z terénu, ale i praktické ukázky. Pana Malého děti na závěr zasypaly lavinou otázek a ocenily potleskem. Přednáška se líbila a těšíme se na příští.

Vánoční jarmark

Autor: Jana Marešová

Dne 23. 11. 2023 se v tělocvičně základní školy konal již tradiční vánoční jarmark. Při projektovém dni v říjnu všechny třídy tvořily a chystaly své výrobky a ještě při

dalších výtvarných výchovách či pracovních činnostech vše dodělávaly. Ve čtvrtek pak již od dvou hodin chystaly lavice a na ně své výtvary spolu s cenami. V 16:00 se pak otevřely dveře tělocvičny a rodiče, prarodiče i široká veřejnost nakupovali, co děti ve škole nebo doma s rodiči vyrobili. Tato akce je každý rok velmi úspěšná a třídní učitelé pak utržené peníze použijí jako příspěvek na školní výlet či exkurzi.

Plavecký kurz

Autor: Iveta Toufarová

Od září letošního školního roku jezdili žáci 3. a 4. tříd na výuku plavání do Jindřichova Hradce. V pondělí 13. 11. po závodech obdrželi všichni Mokré vysvědčení.

Divadlo Oskara Nedbala v Táboře

Autor: Markéta Vochozková

Žáci a žákyně devátých tříd vyrazili 11. října do Tábora do divadla na představení Povídky z jedné a druhé kapsy, které zpracovalo divadlo SemTamFör Slavičín. Jednalo se o detektivní výpravu po Čapkových Povídkách z jedné a druhé kapsy. Poznali jsme, že vůbec není jednoduché rozpoznat lež od pravdy či najít tenkou hranici mezi právem a spravedlností. Herci se snažili žáky seznámit nejen s povídkami Karla Čapka, ale také s jeho filozofií.

Beatles

Autor: Markéta Vochozková

Dne 8. 11. k nám do školy zavítal umělec, který žáky druhého stupně seznámil s historií skupiny Beatles. Žáci se dozvěděli něco málo i ze zákulisí jejich koncertů, nahrávek a filmů. Celé povídání bylo provázeno několika písničkami skupiny Beatles.

Přednáška o Beatles pro žáky druhého stupně (vlevo) a plavecký výcvik v bazénu v Jindřichově Hradci. (archiv ZŠ)

Vánoční jarmark v tělocvičně ZŠ. (foto: Z. Michálek)

Vánoční jarmark v tělocvičně IŽ. (foto: Z. Michálek)

Zprávy ze školní družiny

Podzim ve družině

Autor: Veronika Fišerová

Začátek září byl pro školní družinu trochu neobvyklý a chaotický. Prvních 14 dní jsme s dětmi navštěvovali jídelnu v Tupě, kvůli přestavbě školní jídelny. Po 14 dnech, kdy byla jídelna hotová, začal běžný provoz. Začaly i kroužky a normální výuka ve škole.

V říjnu jsme s dětmi začali vytvářet podzimní výzdobu. Vyráběli jsme na okna různé listy, draky a nástěnku jsme ozdobili kaštaný a žaludy z papíru. Koncem října náš čekalo vyrábění na Halloween. Výrobky se velice zdařily. Pokud počasí dovolilo, čas jsme trávili i venku na družinovém hřišti nebo na procházce. V tomto duchu pokračoval i měsíc listopad až na poslední týden, kdy jsme se už pomalu začali připravovat s dětmi na svatého Mikuláše.

Hasiči

Z činnosti SDH

Autor: Lenka Heřmánková

- **16. 9. – TFA v Písku.** Zde se Ondřej Hrdinka umístil na 7. místě a Jan Kalina na 12. místě z 23 závodníků a Roman Šesták skončil na 5. místě z 8 závodníků.
- **17. 9. – TFA v Kamenici nad Lipou.** Zde se Ondra umístil na 6. místě a Honza na 8. místě ze 14 závodníků.
- **22. 9. – TFA v Ledči nad Sázavou.** Na této soutěži se umístil Honza na 6. místě a Ondra na 7. místě z celkových 14 závodníků.
- **7. 10. – TFA ve Volyni.** Zde Honza obsadil 3. místo a Ondra 5. místo z celkového počtu 17 závodníků a Tomáš obsadil 6. místo z 10 závodníků.
- **7. 10. – Okresní kolo Závodu hasičské všestrannosti a brannosti.** Soutěžilo se v kategoriích: mladší žáci (celkem 13 družstev), starší žáci (celkem 23 družstev), a dorost (celkem 8 družstev). Naše SDH nemělo zastoupení v kategorii mladších žáků, bohužel část dětí omarodila. Tak zbylí mladší žáci doplnili tým starších žáků. A i přesto, že běželi v této kategorii, obsadili skvělé 12. místo.

Dále jsme v této kategorii měli ještě jedno družstvo, a to se umístilo na úžasném 3. místě z celkových 23 družstev. Bohužel nám tedy o jeden stupeň unikl postup na kraj. Poslední zastoupení jsme měli v kategorii dorostu, zde se bohužel moc nezadařilo a dorostenci obsadili 7. místo.

Organizace soutěže a zázemí bylo skvělé a tímto děkujeme organizátorům. Dále bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podílejí na chodu kroužku mladých hasičů a zároveň i Městu Kardašova Řečice za finanční podporu.

- **4. 11. – TFA ve Strážkovicích.** Zde Ondra obsadil 8. místo a Honza 13. místo z celkového počtu 37 závodníků.
- **26. 11. – školení členů výjezdové jednotky.** Specializační kurz – První pomoc na vyžádání.

Výjezdy:

19.10. – úklid komunikace po srážce vozidla s divokým zvířetem, směr J. Hradec

26.10. – likvidace obtížného hmyzu, K. Řečice

Akce SDH Kardašova Řečice v roce 2024

- 16. 3. 2024 – Hasičský ples
- 27. 4. 2024 – Sběr železného šrotu
- 30. 4. 2024 – Stavění a zdobení májky
- 25. 5. 2024 – Závod TFA
- 22. 6. 2024 – Oslavy 150. výročí založení SDH Kardašova Řečice

Mladí hasiči na závodech. (archiv SDH)

**JHComp
INSTAL**

Klimatizace

Návrh řešení a realizace vhodné pokojové
či komerční klimatizace. Kompletní následný
servis a údržba klimatizačních systémů.

WWW.JHCINSTAL.CZ

DOMÁCNOSTI I FIRMY

**ZABEZPEČOVACÍ
A KAMEROVÉ
SYSTÉMY**

Návrhy řešení i realizace

WWW.JHCOMP.CZ

Divadelní spolek

Řečičtí ochotníci na společné fotce s herci z divadelní hry Když se zhasne. (foto: O. Volf)

ZEMNÍ PRÁCE

TKS STAVEBNÍ S. R. O.

Tomáš Tourek
☎ 601 336 392
Ing. Ivan Kuchyňa
☎ 776 166 083
✉ info@tksstavebni.cz
☎ Tyršova 23
Kardašova Řečice
378 21

Zemní práce
Zajistíme kompletní zemní práce,
dovoz štěrku, písku, zeminy, betonu,
odvoz sutě a komunálního odpadu aj.

Zajistíme i jiné práce:

Bourací práce
Realizace přípojek vody
a kanalizace

uvádí

klasickou divadelní komedii Carla Goldoniho

LHÁŘ

29. 12. 2023**od 17:00****KD Kardašova Řečice****Hrají:**

Jan Dvořák
Tomáš Englický,
Dana Žižková,
Petra Englická,
Marie Bizoňová,
Jan Pomije, Petr Nekut,
Václav Brouček, Filip Růžička,
Stanislav Červenka,
Jiřina Fořtová a Eliška Viturková

Muzicují:

Martin Žižka, Karel Mach, Josef Mach

Režie:

Karel Zaviačič

Hudba, světla

a zvuk:

Petr Žižka

Kostýmy:

Hana Vichrová

Technická spolupráce:

František Beneš, Ondřej Volf,
Roman Vaníček a Lukáš Viturka

Inspice a nápověda:

Helena Zaviačicová, Ivana Vaníčková
a Jitka Machová

Cena: 100 Kč

Prodej vstupenek na místě.

Během představení bude probíhat
filmový záznam divadla.

**Sponzoři a
partneři:**

Město Kardašova Řečice, SMO Bukovská voda, ČEVAK a.s.,
AV-studio Jindřichův Hradec, Hrad a zámek Jindřichův Hradec

FK Kardašova Řečice

Předání finančního daru

Na začátku října jsme měli možnost darovat manželům Jirkovi a Terce Pitínovým finanční příspěvek. Čas od času bychom si měli pomáhat a udělat si svět veselejším. Zvláště když se někdo dostane ne vlastním přičiněním do těžké životní situace.

Při krátkém povídání nám Terka řekla, že cítí velkou podporu nejenom ve vlastním manželovi a rodině, ale i blízkého okolí. „Situace byla na začátku hodně těžká, postupem času si člověk na vše zvyká a snaží se se vším popasovat. Je to kolotoč věcí, které se musí nově řešit.“

Terka absolvuje pravidelné rehabilitace, snaží se chodit pomocí chodítka a bojuje. My věříme, že se Terčin stav zlepší a bude si moc s klukama zase zaspotovat.

Do sbírky se zapojili hráči áčka, béčka a starých pánů. K daru 22.000,- je připočtená i částka, která se vybrala ze vstupného a dobrovolných příspěvků na zápase s Dobrou Vodou.

Moc děkujeme všem, kteří přispěli na dobrou věc!

A tým

Autor: Pavel Kučera, trenér

FK Kardašova Řečice A – Třeboň B 5: 1

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, J. Kovář, F. Slavík, (M. Kupka), T. Bačák, (J. Chvojka), M. Bílek, O. Madar, V. Roubík, (J. Jindra), Z. Šergl, (K. Janeček) J. Tajml. **Branky:** O. Madar 6', F. Slavík 39', O. Madar 41', Z. Šergl 84', J. Kovář. 87'.

„To bude pánové jízda“ se jmenuje hit skupiny Turbo, a to samé platilo i o sobotním zápase na řečickém stadionu. Domácí borci správně naladěni odčinit předchozí ztráty bodů, vyběhli na trávník a od prvních minut nenechali nikoho na pochybách, kdo bude dnes slavit. Sestava ještě více posílena směrem k útoku, kdy bránící útočník Bačák se posunul na pravého útočícího záložníka a ze zálohy do útoku byl vysunutý Tajml, který svou rychlostí provětrával obranu Třeboně.

Na začátku druhé půle jsme trochu polevili v pozornosti, hosté trefili

spojnici a rozhodčí nám odpustil penaltu, když střídající Michal Kupka špatně zareagoval na únik hostů. Jediná naše chyba, která přišla k závěru, stála Houdyho čisté konto. Ten si tak sáhl na míč, alespoň když ho vyndával z brány, protože jinak nám nemohl předvést nic ze svého brankářského umění a taktéž nás ochudil o své dribléřské dovednosti s míčem. Všichni hráči podali mimořádný výkon a tři body zůstaly po právu v Řečici.

Horní Žďár – FK Kardašova Řečice A 1:1

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, J. Kovář, F. Slavík, T. Bačák (J. Chvojka), M. Bílek, O. Madar, (K. Janeček), V. Roubík, Z. Šergl, (K. Valek) J. Tajml. **Branky:** 89' K. Valek.

Hřiště bylo v dobrém stavu, jen ten mládežnický čas na fotbal snad kazil tu podívanou. Bylo vidět, že hrají dvě mužstva z horních pater

tabulky, kombinační fotbal z obou stran, který se musel líbit, žádná nakopávaná, ale opravdu kvalitní podívaná. První půle opticky patřila domácím, ale druhá již byla v naší režii a chyběly tomu jen góly.

FK Kardašova Řečice – Nemanice 11:0

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, (J. Chvojka), J. Kovář, F. Slavík, T. Bačák, M. Bílek, (A. Šenold), O. Madar, (J. Jirsa), V. Roubík, (O. Musil), K. Valek J. Tajml. Branky: O. Madar 5', 25', 77', F. Slavík 7', V. Roubík 24', J. Tajml 38', 67', K. Valek 40', M. Michal 54', O. Musil 77', J. Jirsa 85', T. Bačák 86'.

Do Řečice přijela pouť, střelnici si postavila na hřišti a z těch mnoha možností jsme se trefili jedenáctkrát. Toť s velkou nadsázkou. Ale vážně. Soupeř, kde v podstatě šlo o to, kolik to bude, spíš soupeř pro béčko, než odpovídající mužstvo 1. B třídy. V sedmé minutě už bylo po zápase, a v takovýchto zápasech pak hrozí, že si každý chce dát gól a je z toho holomajzna. Naštěstí k tomu nedošlo, a tak jsme si s chutí zastříleli v tréninkovém tempu.

K. Valek, J. Tajml, J. Jirsa a J. Chvojka při domácím zápase. (archív FK)

TJ Neplachov – FK Kardašova Řečice A 2:1

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, J. Kovář, F. Slavík,

Radost v kabině po vítězném zápase proti Nemanicím. (archív FK)

(K. Janeček), J. Tajml, M. Bílek, (J. Jirsa), O. Madar, V. Roubík, K. Valek, J. Klokner (J. Chvojka). Branky: K. Valek 37'.

Áčko hrálo dobrý fotbal, ale rozhodla efektivita, která byla na straně soupeře

Další zápas jsme odehráli na hřišti v Neplachově. Velké hřiště, které svědčí naší kombinační hře, jen ta koncovka... Historie se neptá, kdo byl herně lepší, vidět je jen výsledek a ten se nám nepovedl. Dvakrát zaváháš a domů jedeš bez bodu. Soupeř vsadil na nakopávané míče a to se mu vyplatilo. Po jedné špatné přihrávce vzadu 1:0, a pak druhý špatný odkop, který se odrazil přímo na nohu domácích, a životní střela z 35 metrů zapadla za našeho bezmocného gólmána. Pár minut na to jsme již zvedali ruce, že je vyrovnáno, když si kapitán Madar úžasným skluzem vybojoval míč na velkém vápně, stihl se zvednout dřív, než obrana zareagovala. Střela k tyči, ale brankář domácích výborným hokejovým zákrokem nohou stihl vyrazit na roh. A i přes náš velký tlak domácí dokázali ubránit těsný výsledek.

FK Kardašova Řečice – AC Buk 5:4

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, J. Kovář, F. Slavík, - T. Bačák, (K. Janeček), K. Valek, J. Tajml (A. Šenold) V. Roubík, (O. Musil), J. Klokner (Z. Šergl.) M. Kupka (J. Chvojka). Branky: M. Kupka 21', M. Michal (penalta) 56', V. Roubík 74', M. Šenkýř (vlastní) 75', M. Michal (penalta) 86'.

Konečně je tady derby. Do Kardašky přijel rival z Buku, a i proto byl plný dům. Změny v sestavě musely nastat z důvodu zranění a dovolené, takže jsme měli nový střed zálohy, hra se tím trochu změnila, nejsme již tak dominantní v kombinaci a držení míče, je to víc souborové, ale takové již derby jsou. Kaňkou, na tomto jinak vítězném derby, je především nominace nezkušeného mladého rozhodčího, který zápas absolutně nezvládl.

Sokol Slavonice – FK Kardašova Řečice A 3:0

Sestava: D. Houdek – A. Švec, M. Michal, J. Kovář, F. Slavík, - T. Bačák, (D. Mikloš), V. Roubík, K. Valek, (A. Měkuta) O. Madar, Z. Šergl, (J. Klokner), M. Kupka.

Nula bodů, nula šancí, nula střel, prostě jedna velká nula svítila po 90 minutě na tabuli ve Slavonicích na

naší straně. Domáci perfektně připraveni na naši kombinační hru, obranný blok stažený na vápně (lidově zaparkovaný autobus na velkém vápně) a naše nemohoucnost si s ní poradit. Optická převaha nám nebyla nic platná a domácí využívali jedné naší chyby v rozehrávce za druhou a na našeho brankáře Houdka se neustále valily samostatné úniky. Výsledek 3:0 je pro nás vlastně ještě dost milosrdný. Ač je hřiště ve Slavonicích velké, což by nám mělo svědčit, opak byl pravdou a nezbyvá mi, než soupeři pogratulovat k perfektnímu výkonu, kterým nás doslova rozebral do posledního šroubku.

Lomnice nad Lužnicí – FK Kardašova Řečice 1:1

Sestava: D. Houdek – A. Švec, (K. Janeček), J. Kovář, F. Slavík, M. Kupka - T. Bačák, (J. Chvojka), V. Roubík, O. Madar, Z. Šergl, (J. Klokner), J. Tajml.

Tuto reportáž jde jednoduše nazvat „Jak v pětáctyřiceti minutách přijít

o dva body“. Čtyřicet pět minut druhého poločasu, kdy soupeře mačkáš jak citron, ale gól nedáš a někteří „paliči šancí“ by gól nedali ani v neděli, kdy si doma na dvorku kopou na prázdnou branku. V historických zápisech zbude pouze výsledek 1:1 a nikoho nebude zajímat, že druhý poločas jsme promarnili nepočítaně tutevek, z nichž některé snad ani nešly nedat, ale fotbal je někdy úžasné divadlo, kdy vám vyjde, na co sáhnete, a někdy i neskutečná mrcha, která tě zklame, když to nejmní čekáš. Místo oslav výsledku 0:5 přišlo velké zklamání pouze z remízy 1:1, ale míč je kulatý a stát se může cokoliv, jak jsme se již několikrát přesvědčili.

FK Kardašova Řečice - FK Studená 3:1

Sestava: D. Houdek – A. Švec, J. Kovář, M. Michal, F. Slavík, - T. Bačák, (M. Kupka), K. Valek, O. Madar, M. Bílek, Z. Šergl, (K. Janeček), J. Tajml, (D. Mikloš). Branky: K. Valek 38', O. Madar 63', T. Bačák 71'.

Poslední podzimní mistrovský zápas a dokopná je za námi

Poslední podzimní zápas sezóny začal podobně tak, jako druhá půle v Lomnici, a to tak, že jsme během prvních 3 minut měli 3 tutevky a znovu jsme třefovali pouze zadní ochrannou síť. První titulek mi naskakuje v hlavě: „Někde se pálí čarodějnice, v Řečici se pálí šance“. Tlak je ale tak velký, že nikdo nepochybuje o našem vítězství. Naše hra dělá soupeři velké starosti a šancí přibývá i ve druhém poločase.

Dvanáctý hráč našeho mužstva, fanoušci, byli naprosto fantastičtí a v posledním zápase nám utvořili takovou atmosféru, kterou nám můžou ligové celky závidět. Bubnová show a chorály se rozléhaly po širokém okolí, až se někteří místní dotazovali, co že se to v Řečici děje. Další bouřlivé oslavy pak pokračovaly v kabině a divokou noc pak zažil i kulturák, kde se slavilo až do rána. Diváci, klaním se, v takovém hukotu prostě nejdě prohrát.

Rozhovor s kapitánem týmu Ondrou Madarem

Autor: sportovní redaktor Fanda Slavík

Pro lidi, kteří by náhodou nevěděli, mohl bys nám říct, jaké funkce v klubu zastáváš?

V první řadě jsem hlavně bafuňář (člen výboru), pak trénuji třetí sezonu kategorii mladších žáků a v poslední řadě jsem hráčem našeho „A“ týmu.

Trenér mládeže – popíšeš nám, jak se vám daří ať už v zápasech, tak celkově, jestli vidíš, že naše mládež jde správným směrem?

Když jsem se svým týmem začínal, byly často naše výsledky velmi kruté a dvojciferné. V letošní sezóně jsme dokázali získat 3. místo ve skupině a postoupit tedy mezi 6 nejlepších týmů okresního přeboru. Jsem na hráče nesmírně pyšný, a to nejen z důvodu lepších výsledků. Je z hráčů cítit, že je fotbal baví a tráví na něm moc rádi svůj volný čas. A to je pro mě možná víc než zlepšené výkony. Vybudovali jsme si s týmem skvělý vztah i přes to, že to se mnou často není med. A co se obecně týče naší mládeže, tak jednoznačně kráčí správným směrem již několik posledních let. Největší zásluhu na tom má samozřejmě Tom Pražák, který u nás donedávna mládež zaštiťoval, ale obrovský dík patří i všem trenérům, kteří tráví své volno výchovou nových talentů.

Kolik času fotbalu věnuješ, včetně trénování, také samotnému hraní a všem aktivitám s fotbalem spojeným?

Ještě pár měsíců zpět bych ti odpověděl, že na fotbale trávím téměř veškerý svůj volný čas. Byl jsem tak zvyklý od malička, všichni dobře ví, že jsem z fotbalové rodiny. V červenci se nám narodil syn Benjamín a priority se mi samozřejmě hodně změnil. Snažím se trávit co nejvíce času s rodinou, ale zároveň nezanedbávat děti na fotbale i své vlastní tréninky. Někdy je to dost složité a tady musím

poděkovat klukům, kteří mi s dětmi (těmi na fotbale) pomáhají.

Další tvá „funkce“ v klubu je kapitán A-týmu. Jsi spokojený, jak momentálně kabina funguje, nebo je něco, co bys chtěl ohledně kolektivu zlepšit?

Ten, kdo mě zná, ví, že parta a pohoda v kabině pro mě vždy byly na prvním místě. Musím říct, že naše parta v „áčku“ je posledních několik let skvělá! Kluci, kteří se k nám připojili z dorostu, jsou stejná krevní skupina a doufám, že i oni se mezi námi cítí dobře. Kdyby nám šel fotbal stejně dobře jako výkony na tiskovkách (dokopných), kopeme ligu.

Jaká očekávání jsi měl před sezónou a kde vidíš naše umístění na konci sezóny?

Nevím, zda je tento přístup kapitána týmu správný, ale moje největší cíle do sezony se netýkaly tak úplně umístění v tabulce. Snažím se hlavně o to, aby v kabině byla dobrá parta a abychom se bavili předvedeným fotbalem, což se nám bohužel v posledních 2 zápasech ne tak docela daří. A co se týče umístění v tabulce? Vidím nás v top 4!

Můžeš nám říct nějaké superlativy nebo i negativa, které klub má?

Superlativů je velká spousta! Počínaje předsedou, který vkládá spoustu energie do našeho klubu, správce, který pečuje o hřiště jako o vlastní zahrádku ... Já myslím, že na B třídu máme v Řečici opravdu nadstandardní podmínky. Doufám, že „A“ tým jakožto vlajková loď neděláme klubu a potažmo i městu ostudu, ale naopak jsme pro ně chloubou. Negativa mě opravdu žádná nenapadají. Předseda už dokonce povolil ty utažený kohouty na teplou vodu do sprchy, tak se už i Šegy občas objeví na tréninku...

Další tvoje nová funkce, sice už mimo fotbal, je hrdý tatínek! K tomu bych ti chtěl takto ještě moc pogratulovat a zároveň bych se chtěl zeptat, zda je pro tebe nyní náročnější veškeré fotbalové dění zvládat?

Děkuji za gratulaci. Rozhodně to náročnější je! V posledních týdnech jsem musel bohužel trochu omezit mou účast na trénincích žáků. Samozřejmě mě to mrzí vůči hráčům, po kterých vyžadují co největší účast a sám jsem zvyklý dělat věci naplno. Ale čas strávený s mým synem je teď prostě o něco přednější. Stále se snažím mezi těmito světy najít správný balanc.

Je někdo, koho vidíš jako favorita na postup do 1.A třídy?

Těžká otázka. Nejraději bych odpověděl Horní Žďár, protože s klukama ze Žďára jsme rozhodně odehráli nejhezčí zápas, co se pohlednosti a fotbalové kvality týče. Myslím, že to byl zápas na úrovni A třídy. Naopak momentální lídr tabulky Neplachov mě celkem zklamal tím, jakým nákopovým stylem se prezentují. Ale nebudu odpovídat jako politik, takže vítěz v naší skupině budeme my, a rozhodnu o tom já v posledním kole ve Studený.

To je z mé strany asi vše. Poslední otázka bude patřit tobě. Je něco, co bys chtěl vzkázat našim fanouškům?

Děkujeme vám moc za podporu v podzimní části sezony a mějte s námi trpělivost a pevné nervy.

Ondro, děkuji moc za rozhovor a přeji ti hodně štěstí ve tvém fotbalovém působení, tak i v osobním životě! Doufám, že budeš mít stále čas klubu věnovat tolik energie jako doted! Ještě jednou, díky moc!

B tým

Autor: Robert Vyhlička, kapitán

K. Řečice „B“ – Č. Rudolec 7:3 (4:1)

Sestava: Žižka – Kupka, Vyhlička, Janeček, Měkuta, Pravda V., Jirsa, Mikloš, Jánošík, Lukács, Klokner. Střídali: Pravda K., Chvojka, Roubík, Bína, Janák. Branky: Klokner 6x, V. Pravda.

Řečický rezervní kolotoč se konečně roztočil a odnesl to Rudolec, který si odvezl 7 gólů a slzy v očích. Početná divácká kulisa sledovala naše pokusy o kombinační fotbal, které nebyly mnohdy na úrovni okresní soutěže skupiny B, ale minimálně okresního přeboru. Tým se musel vypořádat s absencemi dvou klíčových hráčů Voseckého a Nedomy (ze kterého se stal úspěšný trenér). Zvolená sestava

4-2-3-1 s hrořákem Kloknerem dobře fungovala.

Cizkrajov – K. Řečice „B“ 0:3 (0:1)

Sestava: Houdek – Měkuta, Vyhlička, Vosecký, Pravda V., Kvasnička, Janeček, Mach, Jánošík, Mikloš, Roubík. Střídali: Pravda K., Fencel, Lukács, Janák. Branky: Roubík 2, Lukács.

Další výjezd na východ byl tentokrát pro řečickou rezervu úspěšný. V Cizkrajově nás překvapilo velmi slušné hřiště, které umožnilo hrát náš oblíbený styl tiki – taka. Tentokrát nás z áčka posílili Houdek v bráně, jelikož nikdo z našich golmanů nemohl, a Roubík na hrotu. Od začátku utkání jsme měli navrch a dostávali se do šancí. Uklidnění přinesl střídající Lukács, který střelou k tyči zvýšil vedení. Do konce jsme si zápas pohlíkali a poprvé vítězíme venku a bez obdržené branky. Poděkování patří všem hráčům, kteří na venkovní nedělní zápas vycestovali a předvedli super týmový výkon. Omluva patří klukům na lavičce, kteří se dostali do hry až v závěru.

K. Řečice „B“ – Buk „B“ 8:2 (3:1)

Béčko si s chutí zastřílelo, blýskl se 5 góly Michal Kupka

Sestava: Kočí – Měkuta, Vyhlička, Pravda V., Pravda K., Vosecký, Nedoma, Mikloš, Jánošík, Mach F., Kupka. Střídali: Fencel, Winkler, Valda, Karas, Mach V. Branky: Kupka 5x, Jánošík 2x, Mikloš.

Derby dvou rezerv, které od sebe dělí pár lesů a polí, dopadlo lépe pro domácí. Zápas se současně překrývaly se zápasy obou áček, takže se čekala vyrovnaná partie rezervistů. V řečické sestavě došlo k několika změnám, a sice v bráně nastoupil opět Kočí, na stoperu si vyzkoušel zahrát Pravda V., střed zálohy si zkusili jinak stoper Nedoma a defenzivní univerzál Vosecký. Obě rychlá křídla zůstala stejná – Mach i Mikloš a ofenzivní mozek Jánošík zůstal na své pozici. Na hrotu nastoupil tentokrát Kupka, který podává jinak na beku stabilní výkony. Mnozí pamatují řádění Michala za starých časů, a ti, kteří to již zapomněli, si to mohli tuto neděli připomenout.

Od začátku se do sebe obě mužstva pustila. Michal Kupka na hrotu se rychle osmělil a v prvním poločase chladnokrevně trestal chyby domácí defenzivy či gólmana a již v prvním poločase zaznamenal hatrick. Domáci snížili po jedné z mnoha akcí po jejich pravé straně, kde nám dělali velké problémy. Ve druhé půli se hrálo opět aktivně a hned na začátku po krásné akci po pravé straně zahráli domácí rukou ve vápně. Pokutový kop proměnil více než chladnokrevně Mikloš, když napálil míč do tyče a od zad gólmana se odrazil do brány. Dále pokračovalo ofenzivní řádění Řečice, kde naši ofenzivní středáci, podporováni rychlými křídly, pronikali do zakončení. Další branky přidal opět Kupka a 2x se trefil Jánošík.

Proházená sestava, kdy dostali šanci i hráči, kteří moc nenastupují, do konce zápasu ještě jednou inkasovala, kdy Buk korigoval na konečných 8:2.

Zápas hatí zranění 2 hráčů – hostujícího útočníka, který si při došlapu poranil načaté koleno a domácího Měkuty, který si zranil ruku v první půli. Za dva poslední domácí zápasy viděla naše početná kulisa 20 gólů, takže doufám, že diváky fotbal bavil.

Dešná – K. Řečice „B“ 2:0 (0:0)

Poslední podzimní mistrák béčka

Autor: Jan Vosecký

Sestava: Petr V., Šamal L., Pravda V., Vosecký J., Měkuta A., Fencel L., Winkler R., Mach F., Jánošík V., Mikloš D., Lukács M.. Náhradníci: Pravda K., Pluhařík Z., A. Janák.

Do zápasu jsme šli v rozestavení 4-2-3-1, které se nám osvědčilo v předchozích zápasech. Chtěli jsme hrát kombinační fotbal a využívat naše útočně laděné kraje zálohy. Hlavně hrát ze zajištěné obrany. První poločas se nám taktika dařila plnit, až na pár průniků soupeře, které zastavil náš výborně chytající brankář. Do kabin se šlo za stavu 0:0.

Soupeř v druhé půli velice zjednodušil hru, jen nakopával míče dopředu. Taktika se jim po nějaké době vyplatila. Bohužel jsme propadli v souboji blízkosti rohu vápna a střelou z úhlu jsme inkasovali poprvé. Soupeř tlak

stupňoval a měl dalších několik vyložených šancích, které náš brankař likvidoval. Jen do chvíle, kdy kopali roh a v hlavičkovém souboji propadl náš zkušený stoper a soupeř vedl už o dvě branky. Více vyložených šancích soupeř do

konce zápasu neměl. My jsme se ke konci zápasu snažili snížit, měli jsme několik individuálních akcí, kombinací po stranách hřiště i několik rohů, ale gólů jsme se už do konce zápasu nedočkali. Bohužel.

Tabulky A týmu a B týmu po podzimní části

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	TJ Neplachov	13	8	2	3	34:25	26
2.	TJ Nová Bystřice	13	8	0	5	49:23	24
3.	SK Horní Žďár	13	7	3	3	33:17	24
4.	FK Kardašova Řečice 1922	13	7	2	4	41:23	23
5.	SK Dobrá Voda	13	7	2	4	42:29	23
6.	Suchdol nad Lužnicí	13	7	2	4	30:20	23
7.	FK Studená	13	7	1	5	36:23	22
8.	SK Ševětín	13	6	2	5	28:27	20
9.	TJ Jiskra Třeboň *B	13	5	3	5	25:24	18
10.	TJ Slavonice	13	5	3	5	30:35	18
11.	TJ Stráž nad Nežárkou	13	5	0	8	24:31	15
12.	AC Buk (JH)	13	4	2	7	34:29	14
13.	TJ Lomnice nad Lužnicí	13	2	3	8	23:45	9
14.	SK Nemanice	13	0	1	12	6:84	1

#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	 Popelín 1932	8	6	2	0	39:12	20
2	 FC Peč	8	5	2	1	29:11	17
3	 Deštná	8	5	1	2	29:15	16
4	 K. Řečice 1922 B	8	4	0	4	24:21	12
5	 Dešná	8	4	0	4	20:25	12
6	 AC BUK B	8	3	1	4	21:27	10
7	 Cizkrajov	8	2	1	5	13:24	7
8	 St. Město	8	2	0	6	10:36	6
9	 Č Rudolec	8	1	1	6	18:32	4

Dorost

FK K. Řečice – Bechyně/Stádlec 8:1

Dorost si připsuje další vítězství v I. A třídě

Autor: Václav Vrt, zastupující trenér

V 8. kole I. A třídy dorostu byla našim soupeřem Bechyně/Stádlec. Před slušnou diváckou návštěvou jsme chtěli potvrdit výhru z minulého týdne v Kovářově. Již v osmé minutě si Jakub Jirsa zasekl balón na slabší levou nohu a nádherně se trefil 1:0. Za devět minut ho napodobil pravačkou Adam Šenold na 2:0. Poté se soupeř snažil korigovat, ale proti byl Martin Žížka v domácí bráně, který likvidoval střely soupeře. Po sérii rohů pět minut před poločasem se ve skrumáži nejlépe orientoval Jakub Jirsa a vstřelil svůj druhý gól v zápase 3:0. Za dvě minuty

se červenal brankař soupeře, když pustil střelu Ondry Musila 4:0. Ani ve druhém poločase jsme nepolevili v aktivním napadání soupeřovy rozehrávky, čehož využil Ondra Musil a zvýšil v 49. minutě na 5:0. V 52. minutě si krásně naběhl stoper Jan Šerogl na rohový kop Ondry Musila a hlavou nekompromisně zvýšil na 6:0. Soupeře jsme přehrávali ve všech směrech a výsledkem byly branky Adama Čápa 65. min a Honzy Chvojky 67. min. Postupně se na hřiště dostali všichni náhradníci a v klidu dovedli zápas do vítězného konce, i když 5 minut před koncem se soupeř dočkal čestného úspěchu. Zápas jsme vyhráli naprosto zaslouženě a soupeře předčili ve všech směrech.

Dorost při domácím zápase. (archiv FK)

Mládežnické kategorie

Autor: trenéři FK

Turnaj OP v Novosedlech 16. 9.

Okresní přebor přípravek mladší – U9 – v Novosedlech (4+1). Ročník 2015 a mladší.

Děti odehrály 3 zápasy. Třikrát se jim povedlo dotáhnout zápas do vítězného konce. Zlepšuje se koncentrace v zápasech. Celý tým se snažil bojovat a nejde nikomu upřít snaha. Ještě musíme zapracovat na taktických věcech. Základem je trénink, kde to dětem vysvětlujeme. Bylo vidět na dětech, jakou mají obrovskou radost, když porazí soupeře. Moc pěkné sdílet tyto pocity s dětmi.

Sestava: Kodým A, Sobotková N., Markes F., Michal S., Vodička J., Kodým Al., Janoušek J., Kubát F., Machová V.

Výsledky: Novosedly/Stráž – K. Řečice 4:5 (Janoušek 4x, Kodým A.), K. Řečice – Deštná 8:5 (Janoušek 5x, Vodička 2x, Kodým A.), Horní Ždár – K. Řečice 2:9 (Janoušek 6x, Markes 2x, Kodým A.)

Víkendový turnaj mladších přípravek

Neděle 1. 10., 2. turnaj OP (okresní přebor přípravek mladší) - U9 – v Lomnici n. Lužnicí (4+1). Ročník 2015 a mladší.

U9 na turnaji OP v Novosedlech. (archiv FK)

Sestava: Laštovka A., Sobotková N., Janoušek J., Machová V., Markes F., Michal S., Vodička J.

Máme za sebou druhý turnaj mladších přípravek. Převládala pozitivní nálada. Kluci a holky dvakrát vyhráli a jednou prohráli. Jelo nás méně, protože jsme měli nemocné děti, ale i tak to byl dostatečný počet.

Výsledky:

K. Řečice – Lásenice 13:2 (Laštovka 7x, Janoušek 4x, Vodička 2x)

Do branky se postavil jeden z nejmenších vzrůstem, ale velkým

výkonem v bráně, Fána Markes. Chytal skvěle. Dobré výběhy, instinktivně vyrážel střely rukou nebo nohou. Tým táhnul Adam Laštovků, který je dorazový ročník, a je na něm vidět obrovský posun. Tréninky v Tábořsku mu svědčí. Kluci si zastříleli a všechny to moc bavilo.

Třeboň "B" – K. Řečice 8:3 (Laštovka 3x)

Vzhledem k tomu, že nemáme čistokrevného brankáře, tak se v bráně točíme. Druhý zápas chytal Sebík Michal. Střídal světlé okamžiky s těmi horšími. Tento zápas jsme měli v obraně „den otevřených dveří“.

Shodou okolností nám onemocněli pouze obránci a bylo vidět, že našim útočníkům to v obraně moc nesvědčí. Byli jsme zaskočení, jak do toho Třebonští vstoupili a určitě si soupeř vítězství zasloužil.

Lomnice n. L. – K. 8:4 (Janoušek 5x, Laštovka 2x, Markes 1x)

Do posledního zápasu jsme šli s tím, že odčiníme špatný výkon z předchozího utkání. Do branky se postavil Kubík Vodička. Rychle jsme vstřelili 2 góly, a i když Lomnice hrála dobře, zápas jsme kontrolovali. Hlavní rozdíl oproti předchozímu duelu byl ten, že se snažily všechny děti a každý nechal na hřišti, co mohl. Zejména bych vyzdvihl výkon oproti druhému zápasu Vanessky Machové a Fány Markese. Asi nejhezčí individuální akce turnaje byla od Kubíka Janoušků. Vzal si míč na levé straně naší branky a přešel všechny hráče, kteří mu stáli v cestě, a nekompromisním zakončením rozvlnil síť.

Sobota 14. 10. 2023, Turnaj OP v K. Řečici

Třetí turnaj, dvě výhry a jedna porážka. První zápas byl jednoznačně v režii Chlumu/Rapšachu. Kluci byli fotbalovější a šli si za vítězstvím. Druhý zápas se nám dařilo gólově, ale předvedená hra nebyla dobrá. Třetí vyrovnané utkání bylo asi nejzajímavější. Předvedena hra nebyla špatná. Ale pořád tomu chybí kvalita. Takticky bych už od dětí očekával víc. Tímto končíme zápasy na hřišti a čekají nás turnaje v hale.

Výsledky: K. Řečice – Chlum/Rapšach 0:5, Nová Ves/Č. Velenice – K. Řečice 6:0 (Janoušek 3x, Laštovka 2x, Vodička), K. Řečice

– Suchdol 5:4 (Laštovka 2x, Janoušek, Kodym A., Markes)

Turnaj krajské okresní halové zimní ligy mladší přípravky

Hrají se tři kola zimní ligy. Jedno kolo – tři zápasy. Jeden zápas 32 minut. Prvních 5 týmů z 10 bude hrát nadstavbu, která se odehraje jedna v únoru a druhá v březnu 2024.

SKP ČB "A" - FK K. Řečice 15:3 (Janoušek 3x)

Ještě jsme se ani nerozkoukali a na tabuli svítilo 5:0. Valil se na nás útok za útokem a my si říkali, jak všechny ty banány uvezeme – naštěstí jsme přijeli dvěma dodávkami. Druhý poločas byl lepší, začali jsme vystrkovat růžky a vyklubaly se z toho 3 góly. I přes to bylo SKP nad naše síly a zaslouženě vyhrálo.

TJ Mokrý – FK K. Řečice 2:2 (Kodym, Janoušek)

Zápas se hrál ve vysokém tempu a hra se přelézala od jedné branky k druhé. Kde se vzala, tu se vzala paní Motivace a děti hrály jako o život. Vytvořili jsme si spoustu šancí, ale naše produktivita byla tristní. Herně nás všechny výkon navnadil a těšili jsme se na příští zápas.

FK K. Řečice – FK Čížová 4:8 (Janoušek 2x, Vodička, Kodym)

Nastoupili jsme se stejným odhodláním jako v druhém zápase. Všechny děti se snažily a hrály na hranici svých možností. Bohužel potřebujeme na jeden gól alespoň čtyři šance, a to nás sráželo. Na druhé straně soupeř uměl proměňovat i malé šance. Z role trenéra mám skvělý pocit za

předvedený výkon, za který si děti zasloužily vyhrát, a výsledek je v tomto případě pouze nic neříkající číslo.

Kdybych měl vyzdvihnout 3 hráče našeho týmu, tak by to byl Štěpán Vodrážka, který začal hrát fotbal v létě. Chytá v brance a je vidět, že tomu dává spoustu času mimo trénink. Chytal skvěle a byl velkou oporou týmu. Druhý hráč je Kuba Janoušek, který zápas co zápas předvádí, že nemá v této soutěži konkurenci. Pro každého trenéra je radost mít takového hráče v týmu, nejenom že je výborný fotbalista, dává spoustu gólů, ale zároveň je pokorný a naslouchá, co se po něm chce. I když Kuba dlouhodobě dává góly, je u něj vidět obrovský posun a přeji mu úspěšnou kariéru. Třetí hráč je Adam Kodym, který je u nás největším bojovníkem. Brání, útočí, nechal by na hřišti duši, jenom aby se vyhrálo.

Staří páni

Staří páni obhájili loňské prvenství na každoročním domácím turnaji

11. ročník Memoriál Standy Vodrážky a Zdeňka Beníška v Kardašově Řečici

fotbalový turnaj hráčů nad 35 let se konal v sobotu 30. 9. 2023.

Výsledky:

SF1: K. Řečice – Kamenice n/L 8:2 (4:1) Šergl 3x, Sedláček 2x, Kalina B., Jech, Markes F. – Zedník, Příbyl

SF2: Žirovnice – Vodochody 7:3 (4:2), góly: Vodáček 3x, Časta 2x, Prantl, Kejval – Šenkeřík, Barva, Hric

O 3. místo: Vodochody – Kamenice n/L 5:4 (3:2), góly: Šenkeřík 2x, Kovář, Kalvach, Semerák – Strašík, Urban, Krejčí, Hadrava

Finále: K. Řečice – Žirovnice 5:2 (4:2) Šergl 2x, Sliacký, Sedláček, Jech – Prantl, Kopejtko

Konečné pořadí:

1. Kardašova Řečice
2. Žirovnice
3. Vodochody
4. Kamenice

Nejllepší střelec turnaje: Zdeněk Šergl - 5 gólů.

Nejstarší hráč Kardašova Řečice: Josef Pozníček - 79 let.

Děkujeme Milanu Karasovi za fotografie z turnaje.

Na fotografii jsou – horní řada zleva: Sedláček Stanislav, Šergl Zdeněk, Markes František, Bína Marian, Pozníček Josef, Kovář Jiří, Sobotka Tomáš, dolní řada zleva: Mach František ml., Kalina Bohumil, Kalina Miroslav, Michal Miroslav st., Jech Jiří, Sliacký Pavel, (chybí: Markes Vratislav, Mikloš Marian). (foto: M. Karas)

Slavia v Kardašově Řečici

Z činnosti OP Slavia

Autor: Marie Městecká (foto: Kateřina Šafářová)

V měsíci listopadu jsme pro občany města připravili v tomto roce poslední Posezení při české písničce.

Zahrát nám přišli tři muzikanti, a to dva na harmoniku a jeden na buben. I když účast byla tentokrát slabší než obvykle, myslím, že jsme si to všichni užili. Ti, co přišli, se bavili, zaspívali si a ti odvážní si i zatančili. Občerstvení jako vždy bylo zajištěno, a dokonce i malý zákusek ke kávě byl přichystán. Chtěli bychom poděkovat všem, co si dali tu práci a něco sladkého nám upekli.

V nadcházejícím roce bychom rádi pokračovali v setkávání občanů při krásné české písničce, chystáme druhý ročník Gulášfestu a samozřejmě bychom rádi spolupracovali na akcích, které připravuje město.

Jako fotbaloví fanoušci Slavia Praha se těšíme na další fázi v Evropě a další důležité zápasy v lize.

Na závěr bychom chtěli všem popřát krásné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok 2024.

Zednické práce
Tomáš Karas
tel. 602 619 957

Zdění – obvodové zdivo,
příčky, omítky, štukování,
zateplování – instalace izolace,
perlínka, lepidlo, fasáda a další...

Pohledy do minulosti

Archiv Anety Chvojkové

Dobový pohled z věže řečického kostela na sádky, mlýn a pivovar okolo roku 1908. Dole – pohled z věže na ulici Jablonského okolo roku 1913.

Rozhovor s Karlem Machem

Řečická kapela – rodinná tradice i rarita mezi dechovkami

Autor: Aneta Chvojková

Řečická kapela je pokračovatelem tradice dechové hudby v Kardašově Řečici. Desítky let patří mezi její hybatele i rodina Machova, už od přelomu milénia udává její směr kapelník Karel Mach. Kapela se pod jeho taktovkou vyznačuje vlastní, originální tvorbou a získává si více a více posluchačů mezi fanoušky dechové hudby.

Jaké byly tvoje začátky u řečické dechovky? Ovlivnilo tě i to, že dechovka je ve vaší rodině tradicí?

V Řečici bývala Bartošova dechovka, ve které dělal kapelníka pan Jan Lukášek a uměleckého vedoucího Josef Mach, můj strejda. Tato dechovka se v Řečici zformovala z kapely pana Bubeníčka a v 80. letech byla velmi známá v celém kraji.

Do dechovky jsem přišel v roce 1984, když mi bylo 14 let a v tu dobu v ní hrál můj děda, všichni strejdivé a moje maminka zpívala. Chvilí jsem v dechovce hrál, pak jsem odešel na školu a na vojnu. V tu dobu jsme měli v Budějovicích partu hudebníků a hrál jsem s různými kapelami, ať už dechovku nebo například swing. Do Řečice jsem se vrátil až po vojně, někdy v roce 1994 a připojil se k řečické dechovce natrvalo, do té doby jsem hrál i jinde.

Po roce 1990 přišel úpadek velkých dechovek, ubývalo akcí a totéž zasáhlo i řečickou dechovku. Bartošova dechovka do té doby hrávala celou zimu na plesech, v podstatě každý týden, přes léto vystupovala na různých akcích... Tenkrát vše směřovalo k tomu, že dechovka v Řečici zanikne. Ale pan Lukášek měl vizi a chtěl udělat kapelníka ze mne. V roce 1998 jsem dechovku převzal. Postupně pak docházelo ke generační obměně, okolo roku 2000 přišlo hodně mladších kluků z bývalé hradecké mládežnické kapely kapelníka mjr. Karla Tůmy, která fungovala při Lidové škole umění a toto tvoří základ našeho uskupení až do dneška.

Kdy a proč se dechovka přejmenovala na Řečickou kapelu?

Po Bartošově dechovce se chvíli jmenovala Hudba Strojní traktorové

stanice Jindřichův Hradec, protože právě STS nám zakoupilo aparaturu, ale věděl jsem, že s tímto názvem moc „parády“ neuděláme a když jsem dechovku v roce 1998 přebíral, přejmenoval jsem nás na Řečickou kapelu.

Kdo všechno z rodiny Machovy aktuálně hraje v Řečické kapele?

Já, můj syn Vojta, brácha Honza, bratranec Pepa, jeho syn Mikuláš. Můj taťka Karel Mach st. a jeho brácha Josef Mach st. už s námi chodí hrát jen výjimečně, jako výpomoc, například na pohřby.

Už 25 let děláš v Řečické dechovce kapelníka. Co tato pozice obnáší?

Téměř všechno. Píšu noty, dávám dohromady kapelu na zkouškách, starám se o akce, na které jezdíme, řeším smlouvy a termíny a podobně.

Bartošova dechovka. (archív K. Macha)

Kdo všechno skládá hudbu pro Řečickou kapelu?

Většinu písniček píšu já, hodně píše také Petr Žížka a Honza Dvořák. Teď jsme ve fázi, kdy hrajeme pouze vlastní repertoár, což je nejen na jihu, ale i po celé republice velká rarita. Hrajeme pouze svoje písničky, ale někdy při delším koncertě zahrajeme na přání posluchačů i klasické lidovky.

Spojení s muzikanty jako je Petr Žížka a Honza Dvořák, což jsou bývalí bigbeafáci, bylo velmi šťastné. Petr s Honzou výborně zpívají i skládají, hezky si to sedlo a je dobře, že fungujeme všichni dohromady. Já byl u dechovky od začátku, Honza zpívá také několik let a Petr začínal tak, že nám napsal skladbu Holky jihočeský. Ze začátku ji s námi téměř nezpíval, jen výjimečně a až postupem času se k nám připojil a zpívá i píše písničky. Holky jihočeský si vybral českobudějovický rozhlas do svého repertoáru a postupně se z této písničky stal náš největší hit. A například písnička Cikánská byla naše asi úplně první vlastní. Původně je to rockový plouzák od kapely Extract. Tenkrát jsem Petrovi říkal, že by z toho mohl být pěkný valčík a upravil jsem ji pro dechovku. Další vlastní písnička pak byla Plešská polka od Honzy Dvořáků.

Jak se tvoří dechovkové skladby a kde na ně berete inspiraci? Vytvoříte prvně hudbu a pak text nebo naopak?

Text i hudba se tvoří tak nějak souběžně. Napadne mě kousek písničky a pak ji postupně dodělávám. Nejraději píšu texty s příběhy ze života, o podzimu, o zimě... písniček o lásce už bylo napsáno hodně. Někdy mám písničku hotovou hned, někdy to trvá i několik let, když se zaseknu a nevím kudy dál. Chybí mi například dva tři verše a skladba skončí „v šuplíku“. Časem jí opráším a dodělám.

Nejrychleji jsem měl hotovou písničku asi za týden, naopak

Karel, Vojtěch, Mikuláš a Josef Machovi. (archiv K. Macha)

nejdéle jsem skládal pět let. V průměru ale jedna skladba zabere asi dva měsíce tvorby. Nejsložitější je text, protože je potřeba, aby dal smysl a já se nepokládám za rozeného textaře.

Myslím si, že máme jediný dobrý text, a to od pana Jana Frolíka, který pro nás napsal písničku Nad všemi vrchy je klid. Je to nová píseň, a ještě ji nemáme natočenou. Její premiéra proběhla na letošní řečické pouti, aby ji pan Frolík slyšel a prý se mu moc líbila. Na tento text se velmi jednoduše a hezky skládalo, bylo vidět, že to dělal profesionál. Je to moc hezký text a byli bychom rádi, kdyby s námi chtěl Honza spolupracovat i dál.

Potřebuješ mít na skládání svůj klid nebo speciální prostor?

Spousta hudby mě napadá třeba při řízení v autě nebo jiných činnostech, není to tak, že bych si řekl „teď jdu skládat“ a začal psát. Tvořím kousek po kousku.

Píšeš texty na míru zpěvákům?

To asi ne. Naši zpěváci a zpěvačky zazpívají téměř cokoliv. Ale upravujeme třeba některá slova kvůli horší výslovnosti, měníme slovosled, podobná slova nebo hlásky, aby se text dobře vyslovoval a hlavně zpíval.

Zpěv se nahrává až po nástrojích?

Ano, až úplně nakonec. Prvně se seřadí muzika bez zpěvu, ten se dohrává až do hotové muziky.

Jakou vaši skladbu máš nejradši?

Nejradši mám asi Bílý sníh padá. Nejvíce hraná je pak Holky jihočeský, to je písnička, kterou zná už každý a stala se z ní lidovka. Podobně je to i u písničky Narozeninová, obě dvě složil Petr Žížka.

Dechová hudba se neobejde bez několika základních dechových nástrojů. Jaké všechny najdeme v Řečické kapela a kolik má kapela aktuálně členů?

Je nás celkem 18 a to 14 muzikantů, 2 zpěváci a 2 zpěvačky. Na většinu akcí jezdíme v plné sestavě a v klasickém obsazení dechovky: dva klarinety, čtyři trumpety, dvě baskřídllovky, tuba, pozoun, buben a tři doprovody, tj. dvě doprovodné trumpety a bastrumpeta. Nejstarším členem kapely je Pepa Mach st., kterému je 73 let a nejmladší je Martin Žížka, kterému je 16 let.

Jak často se scházíte na hromadné zkoušky a kolik času týdně věnuješ čistě jen hudbě přímo ty?

Vojtěch, Josef, Mikuláš, Josef st., Jan a Karel Machovi. (archiv K. Macha)

Zkoušíme podle potřeby, tak jedenkrát týdně, v salóncu v Plzeňské pivnici. Na „základně“, jak tomu přezdíváme, se nám moc líbí, vyhovuje nám vstřícná obsluha i prostory.

Trumpeta má jednu obrovskou nevýhodu a to, že by se na ni správně mělo pořád cvičit, takže doma hraju každý den. Je to důležité především pro svaly na ústech, které se musí neustále trénovat. Odpočívám většinou jen den nebo dva po vystoupení.

Je těžké se naučit hrát na trumpetu i bez talentu? A jaké jsou nároky na údržbu tohoto nástroje?

Lehké to není, ale i bez talentu se to dá naučit. Všichni muzikanti nemají talent, a přesto umí hrát. Důležité je slyšet hudbu, jestli není falešná, to je základ.

Trumpeta nepotřebuje nic speciálního, ale po každém hraní je potřeba ji vysušit a před hraním namazat, aby dobře pracovala. Jinak je to bezúdržbový nástroj a s jednou kvalitní člověk vydrží i celý život. Já mám americkou trumpetu Bach-Stradivarius model 37, kterou jsem si přál už při škole a která u nás nebyla za socialismu k sehnání.

Líší se trumpety vhodností podle stylu hudby, který se s nimi hraje?

Nelíší se, na každou trubku se dá zahrát všechno. Dechovka se v minulosti, speciálně v jižních Čechách, hrávala často na křidlovky, která nemá tak tvrdý tón, jako trumpet. Dnes s ní vystupují hlavně Babouci, jinak už tak častá není.

Je velký rozdíl například mezi moravskou dechovkou a tou jihočeskou?

Je to úplně jiný styl. Jihočeská je usedlejší, pomalejší... Ta moravská je oproti ní veselá, rychlá a také má v místní společnosti jiné postavení. Na Moravě hrají celé vesnice, v každé vesnici je muzika, což u nás už moc neplatí.

Může se dechovka v budoucnosti nějak více měnit a vyvíjet? A jaký směr máte vy jako kapela?

Myslím si, že dechovka se nijak měnit nemůže, klasické lidové písničky tu budou pořád, jsou dobře zapamatovatelné a lidé si je rádi zpívají.

Většina kapel je dnes složena z profesionálních muzikantů a hraje právě klasické staré lidové písničky, které se na dechovkových festivalech v jednom dni sice často

opakují, ale zase je každý zná a může si je zazpívat. My jsme rarita v tom, že jsme parta amatérských muzikantů. A víme, že nedokážeme zahrát na takové úrovni jako naši profesionální kolegové. I proto jsme se vydali jiným směrem a snažili se prorazit s vlastní tvorbou, nechtěli jsme hrát převzaté písničky.

Když jsme úplně začínali, tak jsme samozřejmě hrávali lidové písničky, protože jsme ještě neměli nic vlastního. Já jsem první skladby začal psát až po deseti letech od doby, co jsem se stal kapelníkem. Do té doby jsme si kupovali noty známých písniček, které jsme nazkoušeli a pak hráli.

Jaké máte ohlasy od vašich posluchačů na tento nevšední směr v dechové hudbě?

Vnímám převážně kladné ohlasy. Fanoušci chtějí naše cédéčka, aby si mohli naši hudbu použít i doma. Setkávám se s tím, že jsou rádi, že slyší i jiné písničky, než ty lidové a z podia vidím, že většina našich fanoušků už skladby Řečické kapely zná a zpívá si je. Například v Jindřichově Hradci už nás velmi dobře znají a přejí si vyloženě naše písničky. Před pár lety jsem vytvořil i zpěvník, který je k dostání na našich vystoupeních, aby si s námi mohl zazpívat každý.

Kolik už jste jako kapela vydali CD a jak probíhá jejich nahrávání?

Vydali jsme čtyři cédéčka a podíleli se na vydání pátého – Pozdrav z Deštné, kde jsme napsali jednu speciální písničku o Deštné a zbytek tvoří výběr našich starších nahrávek. První CD vyšlo v roce 2011, byly na něm skladby Cikánská a Plešská, a pak písničky Františka Čecha, což byl řečický hudební skladatel, který zde žil ve 20. století. Jeho syn František mi věnoval veškeré noty a podklady, které pan Čech napsal. Nahráli jsme jeho písničky, bylo jich asi pět, protože jsme chtěli být jiní než ostatní, originální. Zbytek CD tvořily písničky jihočeských autorů, které byly napsané speciálně pro nás.

Od druhého CD už si pak tvoříme pouze své vlastní písničky. Všechna naše CD je možné si zakoupit na našich vystoupeních nebo u přímo mne, mohu ho poslat i poštou.

Nové CD je aktuálně v přípravě. Zatím píšeme s Petrem Žížkou písničky a až jich budeme mít dostatek, tak budeme moci CD vydat. Vždy si říkáme, že stačí 12 až 13 písniček, ale nakonec jich uděláme třeba 17 nebo 19. Nahráváme všechno, co v tu určitou dobu složíme, zatím jsme nikdy žádnou písničku nevyhodili.

Od covidu nahráváme doma, po menších skupinkách. Jednotlivé stopy se samostatně nahrávají a následně se spojí dohromady. U tohoto stylu nahrávání jsou pak jednodušší menší úpravy. Když je potřeba něco přetáčet, stačí pracovat s tou jednou konkrétní stopou. Své výhody má i nahrávání celé kapely dohromady, některé úpravy lze provádět na programu v počítači, ale u těch závažnějších chyb se pak musí nahrát celá písnička znovu. Případné chyby při nahrávání každý hned slyší a nahráváme do té doby, dokud to není nejlepší. Jednu skladbu děláme přibližně nadvakrát nebo natřikrát.

Je možné vás slyšet i v rádiu nebo televizi?

Na Českém rozhlasu nás z regionálních rádií hrají nejvíce na

Řečická kapela na hasičské akci v Dolním Bukovsku. (archív K. Macha)

Budějovicích, ale je možné nás slyšet po celé republice, například na Rádiu Dechovka, kde nás hrají poměrně často a také v televizi na Šlágr TV stále běží naše videoklipy k prvnímu CD.

Také je možné nás sledovat na facebookovém profilu s názvem Řečická kapela a připravujeme i nové webové stránky.

Jako každá hudba, i dechovka je nejlepší naživo. Jak často vystupujete na domácí scéně? A kde máte kromě Kardašovy Řečice největší posluchačskou základnu?

V Řečici máme samozřejmě fanoušky nejvíce a hrajeme zde pravidelně o řečické pouti,

v minulých letech jsme mívali také podzimní koncert, ze kterého se letos poprvé stal Dechovkový festival. A pravidelně v lednu hrajeme na Setkání seniorů v Kulturním domě. Právě zde nás budete moci v nejbližší době vidět a to 14. ledna 2024 v kulturním domě v Kardašově Řečici.

V Jindřichově Hradci hrajeme dvakrát až třikrát za rok a lidé nás tam dobře znají. Dělá nám radost, že chodí cíleně na nás. Dále objíždíme dechovkové festivaly po okolí, například hráváme v Plané nad Lužnicí, v Lomnici nad Lužnicí, v Českých Velenicích nebo ve Starém Městě.

V Česku jsme nejdále hráli v Nýřanech u Plzně a také v Plzni.

Řečická kapela na hasičské akci v Dolním Bukovsku. (archív K. Macha)

Je to už docela dávno a byli tam z nás hodně překvapení, říkali, že prý tam nic takového ještě neslyšeli. Vystupovali jsme v místním legendárním kulturáku „Peklo“ a přesto, že jsme v tu dobu teprve začínali hrát, měli jsme tam velký úspěch. Už tenkrát jsme hráli pouze vlastní tvorbu. A úplně nejdál jsme s Řečickou kapelou hráli ve Švýcarsku, v partnerském městě Oberdiessbach.

Dechovkový festival měl velký úspěch. Stane se z něj tradice? Jak probíhala organizace této události?

Už máme termín na příští rok, takže ano. Svatomartinský dechovkový festival by se mohl stát tradicí. První ročník festivalu proběhl v neděli 12. listopadu a vystoupily na něm celkem čtyři dechovky – Valdaufinka, Budvarka, B-Quintett a Řečická kapela. S dechovkami z našeho okolí se dobře známe a nebylo složité se s nimi spojit. V dalších ročnících bychom chtěli vystupující dechovky, kromě té naší, obměňovat. S organizací i moderováním celého festivalu nám pomáhala paní Helena Pokutová Hýnová, moderátorka a zpěvačka z Českých Budějovic. Občas u nás hostuje jako zpěvačka a máme s ní v plánu i další spolupráci.

Co je cíl nebo sen, kde byste si chtěli zahrát? A jaká dechovka je pro tebe vzorem?

Vzorem je pro nás asi Moravanka. To oni byli první, kdo začali hrát něco jiného a hráli výborně. Já osobně k nim hodně vzhlížel. A bylo by samozřejmě hezké zahrát si například na Zemi živitelce v Českých Budějovicích.

Máte v Řečické kapele nějaké zajímavé rituály?

Na začátku, před každým vystoupením, si dáváme rum, aby se nám hraní povedlo. Říkáme tomu „rytmizol“.

V průběhu roku, mimo dechovku, vystupuješ také s „Machovci“, tedy s malým dechovým souborem Machovo kvarteto, v Kardašově

Řečická kapela v KD Střelnice v Jindřichově Hradci. (archiv K. Macha)

Zpěváci Petr Žížka, Jiřina Tůmová, Jan Dvořák a Petra Englická. (archiv K. Macha)

Řečici a okolí na pietních aktech, na menších kulturních akcích nebo na pohřbech...

Na městských akcích vystupujeme se žesťovými nástroji jako je trumpet, pozoun nebo tuba. Na těchto akcích hrajeme většinou ve složení – všichni Machovci, Honza Dvořáků a jeho syn. Můžete nás potkat na adventních akcích, kde hrajeme koledy nebo po zbytek roku na pietních akcích, kde s námi často vystupuje i harmonika a hrajeme klasické lidové písně. I před těmito vystoupeními je potřeba se jednou či dvakrát sejít a oživit si skladby, které hrajeme.

Hraješ také v hudební skupině Bareť. Jsi stabilním členem?

S Baretem hrají s dechama stabilně už několik let. V šesti lidech objíždíme menší i větší akce, a především přes zimu, ale i v létě máme velké vytížení. Baví mě to, je to zase změna oproti dechovce.

Filmový diváci si určitě nemohli nevsimnout Řečické kapely a její účasti ve filmu Po strništi bos. Jak jste se k této příležitosti dostali a jaké zážitky z natáčení máš?

Tenkrát mě kontaktoval produkční z televize, že shání do filmu muziku na pohřeb. Domluvili jsme se

a najednou z jednoho pohřbu byly dva a k tomu ještě slavnostní vítání Rudé armády. Byli jsme tam ve složení „pohřební parta“ plus Řečická kapela a byl to asi náš největší úspěch, jakého jsme dosáhli – být ve filmu oscarového režiséra Jan Svěráka.

Natáčení ve Slavonicích probíhalo tak, že jsme na ulici natočili pohřební skladbu, která se pak prolínala částí filmu, šlo o sestříhané záběry průběhu prvního pohřbu. Při druhém pohřbu jsme už ve scéně hráli naživo u hrobu. Tenkrát tam byl problém s blízkostí nádraží a přejezdu, který neustále svými zvuky rušil natáčení a scéna se musela několikrát přetáčet. A nakonec jsme natáčeli pochod na náměstí, když přijížděly ruské tanky. Tam nám pan režisér Svěrák

řikal, že je to moc dobrý, že to musíme zahrát hůř, a tak jsme tu muziku natáčeli tak, že jsme spolu se zvukaři běhali po náměstí a u toho hráli, aby to nebylo tak čisté... Museli jsme znít jako vesnická kapela.

Přineslo vám to ještě nějaké jiné filmové nabídky?

Ano, ale byl tam pak zájem i o housle nebo jiné nástroje a dál už jsme nepokračovali. Tato jedna zkušenost nám stačila, byl to velký zážitek. Co by bylo lepšího, než tento film.

Co ti při koncertě Řečické kapely udělá největší radost?

Když lidi zpívají a tancují, když je plný sál. Když vidím, že si pozpěvují naše písničky, které znají. To mi dělá největší radost.

Jak dlouho ještě budeš chtít dělat kapelníka a jak vidíš budoucnost řečické dechovky?

Jakmile začnu cítit, že už mi to přestává hrát, tak skončím. Jako budoucnost Řečické kapely vidím mladé kluky, kteří s námi už hrají. Byl bych rád, kdyby si to někdy v budoucnu převzali a pokračovali s dechovkou dál. Obecně pozoruji mezi mladými muzikanty zájem o dechovou hudbu, někteří si zakládají svoje menší kapely, setkáváme je na festivalech a proto věřím, že dechovka tu bude pořád.

Vzkaz pro posluchače na závěr?

Byl bych rád, kdyby na nás chodili a aby se jim naše muzika líbila.

Řečická kapela v plné sestavě.

Zleva: Jan Dvořák, Petr Žížka, Jan Halák, František Nohava, Petra Englická, Martin Žížka, Jiřina Tůmová, Tomáš Goll, Luboš Caha, Štěpánka Cahová, Ladislav Pour, Josef Mach, Josef Mach st., Mikuláš Mach, Jan Mach, Vojtěch Mach, David Dvořák, Karel Mach. (archiv K. Macha)

Zpěvník Řečické kapely a CD Svatební výročí.

Zábavné okénko pro děti i dospělé

Zdroj: Obrázky pro procvičení mozku – J. Suchá (Pfizer), Omalovánky od M. Pomijové.

Antonyma

Ke každému uvedenému slovu přiřaďte slovo opačného významu.

Teplý /

Pomalý /

Ostrý /

Dobrý /

Hodný /

Hladký /

Jemný /

Kulatý /

Drahý /

Hezký /

Hlavní /

Chytrý /

Pracovitý /

Jednoduchý /

Zdravý /

Lepší /

Hledání významových dvojic

Níže uvedené obrázky se pokuste rozdělit do dvojic tak, jak by k sobě svým významem mohly logicky patřit.

Žáci a zákyně devátých tříd v Divadle Oskara Nedbala v Táboře. (archiv ZŠ)

Žáci a zákyně devátých tříd v Divadle Oskara Nedbala v Táboře (archiv ZŠ) a mladí hasiči na soutěži. (archiv SDH)

Fotbalisté A týmu FK Kardašova Řečice (archiv FK) a řečický půlmaraton, který proběhl 28. září. (foto: O. Volf)

Řečický půlmaraton, který proběhl 28. září a Miroslav Král, Jiří Dvořák a Milan Karas na Guláš festu v Číměři. (archiv M. Karase)

Koncert kapely Irlanda v radničním sále proběhl 15. září. Vpravo vystoupení sboru na rozsvěcení Vánočního stromu. (foto: O. Volf)

Výzdoba při rozsvěcení vánočního stromu na náměstí J. Hrubého (vlevo) a vánoční strom na Moravském poli. (foto: O. Volf)

Vítání občanů. (foto: O. Volf)